

โศกนาฏกรรมธรรมชาติ

NATURAL TRAGEDY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2560
KMITL-2017-AR-M-005-020

โศกนาฏกรรมธรรมชาติ

NATURAL TRAGEDY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2560

KMITL-2017-AR-M-005-020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NATURAL TRAGEDY

NATTAPONG VADJANAPOOM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2017**

KMITL-2017-AR-M-005-020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2017

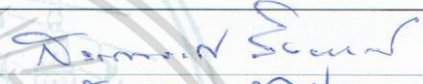
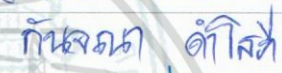

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGYN LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โศกนาฏกรรมธรรมชาติ
NATURAL TRAGEY
นักศึกษา นายณัฐพงษ์ วัจนะภูมิ
รหัสประจำตัว 58602072
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กันจณา ตำโสภี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์สรณรงค์	สิงห์เสนี	
รองศาสตราจารย์กันจณา	ตำโสภี	
ดร.ดลฤทัย	ชโลมรักษ์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 30 มิถุนายน 2560 เวลา 10.00 น.
สถานที่สอบ ภาควิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 17 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โศกนาฏกรรมธรรมชาติ

นักศึกษา

นายณัฐพงษ์ วัจนะภูมิ

รหัสประจำตัว

58602072

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ทัศนศิลป์

พ.ศ.

2560

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ. กัญจนา คำโสภี

บทคัดย่อ

ในยุคสมัยปัจจุบันนั้นเป็นช่วงเวลาที่การพัฒนาในด้านต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการนำทรัพยากรธรรมชาติมาเพื่อสร้างสิ่งต่างๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นจนบางครั้งพื้นที่บางพื้นที่อาจถูกทำลายไปเพื่อทรัพยากรที่มนุษย์ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม ยิ่งเวลาผ่านไปธรรมชาติที่คอยให้ทรัพยากรแก่มนุษย์ยังคงค่อยๆหายไปโดยไม่มีใครสนใจ ถึงแม้บางทีการบุกกรุกเหล่านั้นจะทำให้พื้นที่นั้นๆ เจริญและมีควมก้าวหน้ามากขึ้น ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านโดยรอบมีฐานะที่ดีกว่าเดิม มีการงานทำ ระบบเศรษฐกิจมีการขับเคลื่อนตัวที่มากขึ้น ซึ่งถ้ามองในมุมมองของผลประโยชน์ของผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เหล่านั้นก็อาจจะเป็นเรื่องที่ดีก็ได้ หากแต่ถ้าเกิดมองในภาพที่ใหญ่ขึ้นกว่านั้นไปอีก เราคิดถึงลมไปหรือเปล่านั้นหากมันแต่ลุ่มหลงกับผลประโยชน์เล็กๆ นี้เกินไปและรุกรานเข้าไปอีกเรื่อยๆจนทุกๆ สิ่งเหล่านี้มันกลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ได้รู้สึกว่ามันจะเกิดอันตรายใดๆ ขึ้นต่อจากนี้เพียงเพราะความต้องการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์นั้น สักวันหนึ่งเมื่อพื้นที่เหล่านั้นค่อยๆ ลดลงและหายไป แล้วสักวันหนึ่งตัวเราเองก็คงจะลืมไปว่าสถานที่เหล่านั้นมันเคยคงามสักเพียงไรแล้วเราจะบอกเล่าต่อถึงสิ่งเหล่านั้น ถึงสิ่งที่พื้นที่เหล่านั้นเคยเป็นอยู่ได้อย่างไร

ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผลงานศิลปะเป็นสิ่งที่ยังคงสภาพของพื้นที่ในปัจจุบันของพื้นที่เหล่านั้นเพื่อเป็นเครื่องมือบันทึกความรู้สึกว่ามันคือโศกนาฏกรรมให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานการถ่ายภาพชิ้นนี้ได้ตระหนักถึงความเลวร้ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่เหล่านั้น โดยจะปล่อยให้สิ่งที่ควบคุมไม่ได้มันเกิดขึ้นไปตามสภาพพื้นที่ที่ได้พบเจอและควบคุมในโทนสีน้ำหนักและแสงเงารวมไปถึงมุมมองของภาพถ่ายที่ต้องการถ่ายทอดออกมา

Thesis	Natural Tragedy
Student	Mr.Nattapong Vadjanapoom
Student ID	58602072
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2017
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Kunjana Dumsopee

ABSTRACT

Nowadays, many development in various fields happen increasingly. As a result, natural resources are use to create many things for mankind. As time passes, lots of resource which nature provide are demolished with no interest from human. However, this expansion of factory and agriculture has a lot of benefit like the growth of economic. In the same time, we might forget that this little benefits can lead to an dangerous unstoppable usage of mankind, and when the time we realized, all of natural resources might been vanished. If we have not do anything about this, how can we tell the next generation about the beauty of nature in this time? From all reasons I mentioned, I have a desire to create the art which can record the beautiful nature and the disaster from mankind by putting a specific lighting, color tones, and my perspective into my work. By doing this, I hope the audiences will recognize the beauty of nature and, in the same time, will be reminded that this tragedy are happening and we should do something about it.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ||อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีต้องขอขอบพระคุณ รศ.กัญญา คำโสภี ที่ได้ให้คำแนะนำและสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ มอบความดูแลเอาใจใส่ทั้งเรื่องเล็กน้อยและเรื่องใหญ่ อีกทั้งยังเสียสละเวลาคอยตรวจสอบดูแลผลงานศิลปะและเล่มวิทยานิพนธ์อย่างสม่ำเสมอตลอดมาจนสำเร็จลุล่วง

ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาศิลปกรรมและนิเทศศิลป์ที่ได้อบรมสั่งสอน มอบความรู้และคอยช่วยเหลือในสิ่งต่างๆ มาตลอดทั้งก่อนหน้าและในกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าของสถานที่ต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปใช้สถานที่ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้และขอบคุณเพื่อนมิตรสหายทุกท่านที่ร่วมช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อ เดินทาง หรืออื่นๆ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวว้จนะภูมิ ที่ช่วยดูแล เลี้ยงดู ปลูกฝังสิ่งดีๆ มอบความรักและความอบอุ่นแก่ข้าพเจ้า เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พึงกระทำและสนับสนุนในการกระทำของข้าพเจ้าในทุกๆ สิ่งจนทำให้การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ผ่านไปได้ด้วยดี

ณัฐพงษ์ ว้จนะภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
1.3 ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
1.4 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	3
1.5 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	4
2.1 ทักษะที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	4
2.2 ทักษะที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ.....	5
2.3 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์.....	6
2.4 กระบวนการถ่ายภาพและการถ่ายภาพขาวดำ.....	10
2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินภาพถ่าย.....	17
2.6 สรุปลิทธิพลที่ได้รับ.....	22
2.7 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	23
บทที่ 3 การดำเนินการสร้างสรรค์.....	25
3.1 ขั้นตอนการประมวลความคิดและการสร้างสรรค์.....	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	38
4.1 วิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์โดยรวม.....	38
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	41
4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	43
4.4 สรุปผลการวิเคราะห์.....	46
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	47
ภาคผนวก.....	48
บรรณานุกรม.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัดย่อย่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์.....	6
2.2 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์เมือง.....	7
2.3 ภาพถ่ายแนวสถาปัตยกรรม.....	8
2.4 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ธรรมชาติ.....	9
2.5 กล้องออบสคิวรา.....	10
2.6 ภาพถ่ายภาพแรกของโลก.....	11
2.7 ภาพถ่ายทิวทัศน์ของ หลุยส์ จากเกอร์ คาแกร์.....	12
2.8 ภาพถ่ายหุ่นนิ่งของ หลุยส์ จากเกอร์ คาแกร์.....	13
2.9 ภาพถ่ายแบบแคโลไทป์.....	14
2.10 แสดงถึงค่าความสว่างแต่ละเฉดที่ถูกนิยามขึ้นมาในระบบ โซนซิสเต็ม.....	16
2.11 Ansel Adams.....	18
2.12 ชื่อผลงาน Moon and Half Dome โดย Ansel Adams.....	19
2.13 ชื่อผลงาน Winter Sunrise โดย Ansel Adams.....	20
2.14 Andrey Gursky.....	21
2.15 99 Cent II โดย Andrey Gursky.....	22
3.1 พื้นที่เหมืองเก่าอำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี.....	26
3.2 พื้นที่เหมืองเก่าในจังหวัดสระบุรี.....	26
3.3 กล้อง Canon 6D และเลนส์ Canon 24-105mm F.4.....	27
3.4 Drone DJI Phantom 4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ.....	28
3.5 คอมพิวเตอร์ Lenovo Z510 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งภาพ.....	28
3.6 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี.....	29
3.7 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี.....	30
3.8 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี.....	31
3.9 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี.....	31
3.10 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี.....	32
3.11 พื้นที่เหมืองเก่าในจังหวัดกาญจนบุรี.....	33
3.12 ตัวอย่างชุดภาพถ่ายก่อนจะนำมาประกอบในโปรแกรม.....	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัด vi อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.13 คำสั่งในโปรแกรม Photoshop เพื่อใช้ในการต่อภาพเบื้องต้น.....	35
3.14 คำสั่ง Warp ในโปรแกรม Photoshop เพื่อใช้ในการปรับแก้ Perspective.....	35
3.15 การใช้คำสั่ง warp ในการแก้ไข Perspective.....	36
3.16 การปรับค่าน้ำหนักแสงเงาด้วยโปรแกรม Lightroom.....	36
3.17 แสดงให้เห็นถึงก่อนและหลังจากการปรับโทนสีด้วยโปรแกรม.....	37
4.1 สภาพแวดล้อมของการทำอุตสาหกรรมเหมือง ในจังหวัดแม่สอด.....	39
4.2 Natural Tragedy 04 แสดงภาพรวมจะดูเหมือนทิวทัศน์ธรรมดา.....	40
4.3 รายละเอียดของภาพผลงานที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น.....	40
4.4 Natural Tragedy 03 ก่อนสร้างน้ำหนักแสงเงา.....	41
4.5 Natural Tragedy 03 หลังสร้างน้ำหนักแสงเงาแล้ว.....	42
4.6 Natural Tragedy 06 แสดงให้เห็นถึงความเป็นรูปด้าน.....	42
4.7 Natural Tragedy 05.....	43
4.8 Natural Tragedy 05 แสดงความสมดุล.....	44
4.9 Natural Tragedy 05 แสดงถึงสัดส่วน.....	44
4.10 Natural Tragedy 05 แสดงถึงความเคลื่อนไหว.....	45
5.1 Natural Tragedy 01.....	49
5.2 Natural Tragedy 02.....	50
5.3 Natural Tragedy 03.....	51
5.4 Natural Tragedy 04.....	52
5.5 Natural Tragedy 05.....	53
5.6 Natural Tragedy 06.....	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ในยุคสมัยปัจจุบันนี้เป็นช่วงเวลาที่มีการพัฒนาในด้านต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้ต้องเกิดการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมากมายมาใช้ในการสร้างสิ่งต่างๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นจนเกินกว่าที่ธรรมชาติจะสร้างสิ่งทดแทนขึ้นมาได้ จนบางครั้งพื้นที่บางพื้นที่อาจถูกทำลายไปเพื่อทรัพยากรที่มนุษย์ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม มนุษย์เราก็ยังคงบุกกรุกเข้าไปทำลายพื้นที่ธรรมชาติมากกว่าจะสร้างสิ่งทดแทนให้คืนสู่ธรรมชาติมากยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ ยิ่งเวลาผ่านไปพื้นที่สีเขียวอันเป็นธรรมชาติที่คอยให้ทรัพยากรแก่มนุษย์ยิ่งค่อยๆ จางหายไปโดยไม่มีใครสนใจ แม้จะมีหลายองค์กรทั้งระดับประเทศและระดับโลกคอยพยายามสนับสนุนในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ แต่ก็ดูเหมือนจะไม่มากเพียงพอที่จะหยุดยั้งการบุกกรุกที่มากขึ้นไปอยู่ดี แม้ว่าจะมีเหตุการณ์อันน่ากลัวเกิดขึ้นให้เห็นอยู่บ่อยครั้งในหลายๆ ช่วงยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็นภาวะเรือนกระจก หรือการที่น้ำแข็งขั้วโลกละลายลงมารวมไปถึงระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ทั่วๆ ที่เป็นเรื่องที่ถูกพูดตักเตือนกันมาอย่างยาวนานหลายช่วงอายุคน แต่มนุษย์ชาติก็ยังคงละเลยและมองข้ามสิ่งเหล่านี้ มองเป็นเรื่องไกลตัว ไม่สนใจและยังคงกระทำต่อธรรมชาติเช่นเดิมโดยไม่ได้อะไร

เมื่อข้าพเจ้าได้ออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ได้ลงไปสัมผัสกับพื้นที่ที่แตกต่างกันและบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้เดินทางกลับไปยังพื้นที่เดิมที่เคยไปเยือนเมื่อครั้งก่อน สิ่งที่ข้าพเจ้าได้พบเจอเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกต่อสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ดังเช่นที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้นี้ว่าเมื่อเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามา ความต้องการทางทรัพยากรก็มากขึ้นและต่อจากนั้นการบุกกรุกพื้นที่ของธรรมชาติเพื่อเข้าไปยึดครองทรัพยากรก็ยิ่งมากขึ้นตามขึ้นไป

ระบบธุรกิจที่นายทุนเข้าไปสู่พื้นที่ต่างๆ เพื่อครอบครองและใช้สอยพื้นที่เหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ส่วนตน ทำให้พื้นที่เหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างที่คงไม่อาจจะกลับย้อนฟื้นคืนมาเป็นดังเช่นที่มันเคยเป็นได้หรือแม้ว่าจะกลับคืนเป็นดังเช่นเดิมได้ก็จะต้องใช้เวลาอันนานแสนนานในการปรับสภาพตัวเองใหม่กว่าจะกลับมาฟื้นคืนเป็นธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ดังเช่นเดิม

จากการบุกกรุกเหล่านั้นที่ข้าพเจ้ามองเห็น ถึงแม้บางทีการบุกกรุกเหล่านั้นจะทำให้พื้นที่นั้นๆ เจริญและมีความก้าวหน้ามากขึ้น ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านโดยรอบมีฐานะที่ดีกว่าเดิม มีการงานทำ ระบบเศรษฐกิจมีการขับเคลื่อนตัวที่มากขึ้น พัฒนาให้พื้นที่เหล่านั้นเจริญเติบโตยิ่งขึ้นไป ซึ่งถ้ามองมุมมองผลประโยชน์ของผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เหล่านั้นก็อาจจะเป็นเรื่องที่ดีก็ได้ หากแต่ถ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดมองในภาพที่ใหญ่ขึ้นกว่านั้น ไปอีก เรากำลังลืมไปหรือเปล่าว่าหากมีแต่ลุ่มหลงกับผลประโยชน์เล็กๆ นี่เกินไปและรุกรานเข้าไปอีกเรื่อยๆ จนทุกๆ สิ่งเหล่านี้มันกลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ได้รู้สึกว่ามันจะเกิดอันตรายใดๆ ขึ้นต่อจากนี้เพียงเพราะความต้องการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์นั้น สักวันหนึ่งเมื่อพื้นที่เหล่านั้นค่อยๆ ลดลงและหายไป วันนั้นอาจจะเป็นวันที่ไม่ว่าจะมีเทคโนโลยีสักเพียงไร ก็คงจะไม่สามารถฟื้นคืนสถานที่เหล่านั้นได้อีกต่อไป แล้วสักวันหนึ่งตัวเราเองก็คงจะลืมไปว่าสถานที่เหล่านั้นมันเคยงดงามสักเพียงไรแล้วเราจะบอกเล่าต่อถึงสิ่งเหล่านั้น ถึงสิ่งที่พื้นที่เหล่านั้นเคยเป็นอยู่ได้อย่างไร

ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเป็นสิ่งที่บันทึกสภาวะของพื้นที่ในปัจจุบันของพื้นที่เหล่านั้นเพื่อเป็นเครื่องมือบันทึกสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันคือ โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะถูกมองเป็นเรื่องธรรมดา ให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานของข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงความเลวร้ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่เหล่านั้น โดยจะปล่อยให้สิ่งที่ควบคุมไม่ได้ นั้นเกิดขึ้นไปตามสภาพพื้นที่ ที่ได้พบเจอและความคลุมใน โทณสีน้ำหนักและแสงเงารวมไปถึงมุมมองที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดออกมา

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.2.1 เพื่อต้องการแสดงออกถึง โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ต่างๆ ในธรรมชาติและแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ ที่ถูกบุกรุกและถูกทำลาย

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวคิดและวิธีถ่ายภาพของศิลปิน เช่น Ansel Adams, Andrey Gursky

1.2.3 เพื่อค้นหากระบวนการสร้างภาพขาวดำและเขียนแสงลงบนภาพด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในลักษณะเฉพาะของตนเอง

1.3 ขอบเขตการสร้างสรรค์

1.3.1 เนื้อหา ผลงานสร้างสรรค์จากความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าโดยเสนอเรื่องราวของอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อพื้นที่ต่างๆ ที่ได้เลือกมาเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน โดยพื้นที่นั้นคือ อำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี, อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี, อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก, อำเภอเมือง จังหวัดตาก, อำเภอแม่ระมาด จังหวัดแม่สอด, อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

1.3.2 แนวทางการสร้างสรรค์ เป็นผลงานภาพถ่ายทิวทัศน์ (Landscape)

1.3.3 เทคนิคในการสร้างสรรค์ ผลงานสร้างสรรค์โดยเทคนิคการถ่ายภาพขาวดำ (Black and White Photography)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4 ขนาดและจำนวนของผลงาน ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร ทั้งหมด 6 ชิ้น

1.3 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1.4.1 ค้นคว้าข้อมูลจากเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนใจ รวมทั้งแนวความคิด วิธีการที่น่าสนใจ และศึกษาผลงานของศิลปินที่มีแนวทางที่สอดคล้องกันและเทคนิคการทำงานในทิศทางเดียวกัน

1.4.2 รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างสรรค์ผลงานตามแนวความคิด แรงบันดาลใจตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ความความรู้สึกนึกคิดในทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า

1.4.3 กลั่นกรองและประมวลผลทั้งหมดเพื่อเริ่มนำมาใช้ในการถ่ายภาพสเก็ตช์เพื่อเสนอคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ รับฟังคำวิจารณ์และปรับปรุงแก้ไขจากการวิจารณ์มาเป็นผลงานจริง

1.4.3 ในระหว่างที่กำลังรวบรวมผลงาน มีการบันทึกและศึกษารวมไปถึงการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อเพิ่มเติมภาพและข้อมูลใหม่ เพื่อที่จะพัฒนาและต่อยอดให้กับผลงานชิ้นต่อไป

1.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1.5.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ หนังสือ

1.5.2 ศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่สนใจบนอินเทอร์เน็ต

1.5.3 ศึกษาค้นคว้าจากศิลปินที่ชื่นชอบ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นสิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือจะต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อถักนิตองสร้งออกมาเป็นผลงานศิลปะที่สมบูรณ์ นำสิ่งเหล่านั้นมาสนับสนุนอ้างอิงในแนวความคิดของผลงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังจะนำกล่าวในหัวข้อของบทนี้เป็นข้อมูลของการสร้างสรรค์

ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น อากาศ สายน้ำ ผืนดินหรือป่าไม้ ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย มนุษย์นั้นได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการใช้เป็นอาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค หรือใช้เพื่อเป็นส่วนประกอบในการสร้งสร้งเทคโนโลยีต่างๆ และไม่ใช่เพียงแ่ก่มนุษย์เท่านั้นที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรเหล่านี้หากแต่ว่าสัตว์ต่างๆ ก็ต้องพึ่งพาส่สิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันอย่งดีว่ามนุษย์ได้มีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัยแต่แน่นอนว่าเทคโนโลยีที่ถูกสร้งขึ้นมานั้นย่อมตามมาด้วยความต้องการในทรัพยากรที่มากขึ้นตามไปด้วยกันจนกระทั่งทำให้ต้องแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติมาเพื่อตอบสนองต่อระบบทุนนิยมอุตสาหกรรม และไม่ว่าความเจริญก้าวหน้าจะเข้าไปถึงสถานที่แห่งใดในที่แห่งนั้นก็เกิดร่องรอยบาดแผลที่เกิดขึ้นจากการบุกรุกเพื่อความต้องการในทรัพยากรอยู่ให้เห็นอย่างเสมอ

2.1 ทศนคติที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ป่าไม้และดินเป็นทรัพยากรอันสำคัญยิ่งของมวลมนุษยชาติซึ่งให้ประโยชน์ทั้งทางอ้อมและทางตรง ทั้งเป็นสิ่งที่ช่วยรักษาความสมดุลของภาวะแวดล้อมอีกทั้งยังป้องกันภัยธรรมชาติอันนำมาซึ่งความเสียหายแ่ก่มนุษย์ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมจากในอดีตเริ่มต้นที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันธรรมชาติใช้ป่าเขาและแม่น้ำเป็นแหล่งอาหาร อาศัยหุบถ้ำเป็นที่หลบหนาวหลบร้อนจนกระทั่งพัฒนาาาเรื่อยๆ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างความเป็นอยู่มาจนตัดไม้มาสร้งบ้านเรือนถางป่าเพื่อการเกษตรและทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมในปัจจุบัน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ส่งผลกระทบต่อ

ทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างใหญ่หลวงจะเห็นได้ว่า การนำระบบทุนนิยมมาใช้ทำให้กระบวนการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่หลงวันเวสให้บริบทการเชิงขุ่นเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ดูเดเห็นาเบเซบระเขียนหน้ากระดาษไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไกลเวียนของเงินภายในระบบเพิ่มขึ้น มีสินค้าและบริการมากขึ้นรวมทั้งรายได้เฉลี่ยของคนภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลของประเทศเหล่านี้จะช่วยให้ประชาชนเพิ่มผลผลิตมากขึ้น บริโภคมากขึ้นและเร่งรัดให้มีการเปลี่ยนทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรทุนมากขึ้น

ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากรทุนคือเงิน จึงทำให้เราได้เห็นภาพของการทำลายธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น

ภาพของการทำลายธรรมชาติที่ประจักษ์แก่สายตาของผู้พบเห็นเป็นภาพที่สามารถพบเห็นได้เสมอคือไม่ว่าจะเดินทางสัญจรไปในที่แห่งใดตามถนนสายต่างๆ สองข้างทางจะพบกับบ่อดินถูกรังจำนวนมากมาย ภูเขาหลายลูกถูกขุดเจาะเพื่อสร้างถนนพาดผ่าน ร่องรอยของพื้นผิวดินที่เกิดจากการขุดเจาะด้วยเครื่องจักรที่มีร่องรอยเท่ากันเป็นไปอย่างสม่ำเสมอจะปรากฏให้เห็นเป็นที่เด่นชัดและในขณะเดียวกันอีกไม่กี่ปีในอนาคตภาพของความแห้งแล้งจนพื้นดินแตกกระแหงอันเป็นผลมาจากการทำลายธรรมชาติก็จะค่อยๆ ปรากฏให้เห็นตามมาเช่นกัน

2.2 ทศนคติที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ

ธรรมชาติมีคุณประโยชน์มากมายต่อมนุษย์ชาติ ทั้งทางอ้อมและทางตรงเพราะธรรมชาตินั้นให้ทั้งทรัพยากรที่ใช้เป็นทั้งพลังงานและวัตถุดิบในการสรรค์สร้างสิ่งต่างๆ รวมไปถึงยังเป็นจุดศูนย์รวมของศูนย์การเรียนรู้ในหลายๆ เรื่องและเป็นสถานที่พักผ่อนอันดีเยี่ยม ประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดีแห่งสหรัฐอเมริกาเคยได้กล่าวเอาไว้ว่า “เราจำเป็นต้องแสวงหาพื้นที่ซึ่งเราสามารถพักผ่อนคลายความตึงเครียดอันเกิดขึ้นท่ามกลางความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมอย่างไม่หยุดยั้ง เราจำเป็นต้องมีสถานที่เพื่อจะได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติ ฉะนั้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวทุกๆ ประเทศจำเป็นต้องคุ้มครองพื้นที่ซึ่งมีทัศนียภาพสวยงามและมีคุณค่าในด้านวิชาการให้อยู่ถาวรตลอดไป”

ประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี ยังกล่าวไว้อีกว่า “จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์เรานั้นทั้งในด้านศิลปะและวัฒนธรรมนั้น หล่อหลอมมาจากประสบการณ์ท่ามกลางธรรมชาติทั้งสิ้น ในขณะที่โลกเรามีปัญหาจากจำนวนผลเมืองที่เพิ่มขึ้น ทำให้มุ่งไปสู่การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรต่างๆ ให้เป็นสินค้า เราจะต้องมีความรอบคอบในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีอยู่อย่างเพียงพอเพื่อว่าประชาชนทุกคนจะได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และความรื่นรมย์ในสิ่งที่มีคุณค่าของโลกของเราตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงสถานะทางสังคมจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่การเป็นสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรมได้ก่อให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างใหญ่หลวง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของระบบการผลิตที่ทันสมัยและให้ผลตอบแทนที่สูง ดังนั้นทรัพยากรธรรมชาติจึงได้ถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก อำนาจของเงินตราได้ทำให้คนจำนวนมากล้มคุณประโยชน์ที่มนุษย์เคยได้รับจากธรรมชาติ

2.3 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography)

ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) เป็นแนวทางการถ่ายภาพรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะเน้นไปที่วิธีการนำเสนอความงดงามของพื้นที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ที่ถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์หรือพื้นที่ในธรรมชาติเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ตามทักษะความคิดและจินตนาการของช่างภาพ

ภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) ชื่อภาพ Rhein II ถ่ายโดย Andreas Gursky ปี ค.ศ. 1999

ที่มา <https://daily.rabbit.co.th/>

โดยภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) นั้นอาจจะถูกแบ่งย่อยได้เป็นอีกสามอย่างเพื่อแสดงความชัดเจนของสิ่งที่นำเสนออีกเป็นได้ โดยอีกสามประเภทของภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) ที่ถูกแบ่งย่อยออกไปอีกสามประเภทนั้นก็จะมีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์เมือง (Cityscape Photography)

ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์เมือง (Cityscape Photography) คือประเภทย่อยแรกที่แยกออกมาจากภาพถ่ายทิวทัศน์ (Landscape Photography) ซึ่งก็มีความหมายที่ง่ายตายและตรงตัวคือการถ่ายภาพทิวทัศน์ของเมืองรวมไปถึงอาคารหรือถนนหรือสิ่งต่างๆ ที่ได้ถูกปลูกสร้างขึ้นมาจากฝีมือของมนุษย์ ซึ่งบางทีอาจจะเป็นเพียงมุมแคบๆ ในถนนเล็กๆ หรือจะเป็นมุมกว้างอันยิ่งใหญ่ของเมืองก็ได้

ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์เมือง (Cityscape Photography) ชื่อภาพ Tobolsk Kremlin ถ่ายโดย Dmitry Medvedev ปี ค.ศ. 2009

ที่มา <https://daily.rabbit.co.th/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ภาพถ่ายแนวสถาปัตยกรรม (Architecture Photography)

ภาพถ่ายแนวสถาปัตยกรรม (Architecture Photography) นั้นหากเรามองโดยผิวเผินก็อาจจะมีความคล้ายคลึงกับภาพถ่ายแนวทิวทัศน์เมือง (Cityscape Photography) อยู่บ้างแต่ภาพถ่ายแนวสถาปัตยกรรม (Architecture Photography) นั้นจะเป็นการเลือกถ่ายสถานที่แบบเฉพาะเจาะจงว่าจะสื่อสารโดยใช้สถานที่ไหนเป็นหลักชัดเจนเพียงสถานที่เดียวต่อหนึ่งชุดผลงาน โดยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การถ่ายอาคารบ้านเรือนหรือ โรงงานและ โรงแรมเป็นหลัก เพื่อตอบสนองความต้องการของสถาปนิกผู้ออกแบบที่ต้องการเก็บภาพของสิ่งที่ตนออกแบบไว้ให้เห็น โครงสร้างต่างๆ ของสถานที่เหล่านั้น

ภาพที่ 2.3 ภาพถ่ายแนวสถาปัตยกรรม (Architecture Photography) ชื่อผลงาน Moore House
ถ่ายโดย Julius Shulman ปี ค.ศ. 1990

ที่มา <https://www.nowness.com/topic/julius-shulman>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ธรรมชาติ (Nature Photography)

ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ธรรมชาตินั้นก็คือภาพถ่ายที่เน้นไปที่รูปแบบความงามที่เป็นธรรมชาติ สิ่งที่เกิดขึ้นอยู่แล้วจากกาลเวลาและธรรมชาติโดยที่ช่างภาพมีหน้าที่ออกค้นหาและเลือกที่จะเก็บภาพบรรยากาศเหล่านั้นมาด้วยจินตนาการวิธีคิดและเทคนิคส่วนตัวของตน ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทุกๆ อย่างของธรรมชาติไม่ว่าจะเป็น ท้องฟ้า ผืนดิน ภูเขา ลำธารหรือทะเล โดยมีนิยามว่าทุกอย่างที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมานั้นมีความงดงามอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้วเราผู้ซึ่งเป็นมนุษย์มีหน้าที่เพียงเลือกสรรมุมมองและช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยวสิ่งเหล่านั้นออกมาเพื่อถ่ายทอดส่งต่อเพียงเท่านั้น

ภาพที่ 2.4 ภาพถ่ายแนวทิวทัศน์ธรรมชาติ ชื่อภาพ The Tetons and the Snake River ถ่ายโดย Ansel

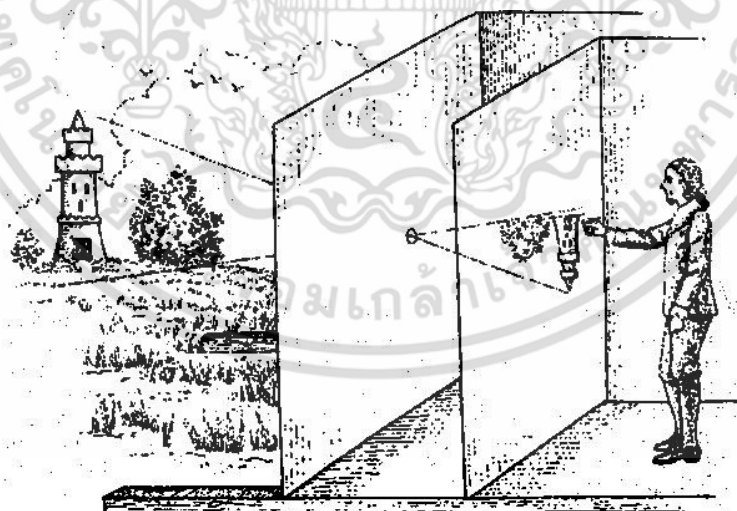
Adams ปี ค.ศ. 1942

ที่มา <http://anseladams.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การบวนการถ่ายภาพและการถ่ายภาพขาวดำ

การถ่ายภาพ (Photography) เกิดขึ้นมาจากภาษากรีก 2 คำรวมกันคือ PHOS หรือ PHOTOS ซึ่งแปลได้ว่าแสง (Light) และ GRAPHOS ซึ่งแปลว่าการเขียน (to write) ดังนั้นความหมายตามตัวอักษรของการถ่ายภาพนั้นก็คือการเขียนภาพด้วยแสง ซึ่งการถ่ายภาพได้วิวัฒนาการมาจากการวาดภาพของจิตรกรในสมัยโบราณ เพื่อบันทึกภาพแห่งความทรงจำและภาพแห่งความประทับใจเอาไว้เพื่อใช้ในการสื่อสารและสื่อความหมาย ต่อมามนุษย์ได้มีความคิดที่จะสร้างภาพให้ได้เหมือนจริงตามธรรมชาติและใช้เวลาในการสร้างภาพให้น้อยลงกว่าเดิม จึงได้คิดวิธีการที่จะทำระโคมให้ เป็นห้องมืดและเจาะรูเพื่อให้แสงลอดเข้ามาจากนั้นจะใช้เฟรมรับภาพแล้ววาดภาพที่เกิดขึ้นฝั่งตรงข้ามกับช่องรับแสง ต่อมาได้วิวัฒนาการมีการประดิษฐ์กล้องออบสคิวรา (Camera Obscura) ขึ้นมา เพื่อช่วยในการวาดภาพของจิตรกร ซึ่งในปี ค.ศ.1490 ลีโอนาโด ดา วินชี (Leonardo Da Vinci) นักวิทยาศาสตร์และศิลปินได้บันทึกคำอธิบายเกี่ยวกับหลักการทำงานของกล้องออบสคิวรา (Camera Obscura) ไว้อย่างสมบูรณ์ซึ่งทำให้คนสามารถเข้าใจเรื่องกล้องมากขึ้น โดยเฉพาะจิตรกรสนใจนำกล้องออบสคิวรา (Camera Obscura) ไปช่วยในการวาดภาพลอกแบบมากขึ้น เพื่อให้ได้เวลาที่รวดเร็วขึ้น มีสัดส่วนเหมือนจริงและมีแสงเงาที่ถูกต้อง

ภาพที่ 2.5 กล้องออบสคิวรา (Camera Obscura)

ที่มา <http://iphotogalaxy.blogspot.com/2013/04/blog-post.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศตวรรษที่ 19 มนุษย์ก็ประสบผลสำเร็จในการคิดค้นกระบวนการสร้างภาพ จากผลการทดลองของนักวิทยาศาสตร์ที่พัฒนาความรู้จากศาสตร์ 2 สาขา คือ สาขาฟิสิกส์ ได้แก่เรื่องของแสง และกล้องถ่ายภาพ และสาขาเคมี ในส่วนที่เกี่ยวกับฟิล์ม สารไวแสง และน้ำยาสร้างภาพ

บุคคลแรกที่สามารถใช้กล้องออบสคิวร่าบันทึกภาพได้ คือ โจเซฟ นีเยฟเฟอร์ นีเยฟซ์ (Joseph Nicéphore Niépce) ชาวฝรั่งเศส ด้วยการถ่ายภาพเมือง ชาลอง เซอร์ ซอง (Chalon-Sur-Saone) จากหน้าต่างบ้านของเขา ใช้เวลาการเปิดรับแสงนาน 8 ชั่วโมง ด้วยสารไวแสงบิทูเมน (Bitumen) ฉาบบนแผ่น โลหะที่ผสมระหว่างดีบุกกับตะกั่ว นำไปล้างด้วยสารละลายไลท์ปิโตรเลียม (Light Petroleum) ผสมกับน้ำมันลาเวนเดอร์ (Lavender) บริเวณที่ถูกแสงสารบิทูเมนจะแข็งตัว บริเวณที่ไม่ถูกแสงจะอ่อนตัว ทำให้ถูกล้างออกไปจนหมด เหลือแต่ผิวของแผ่นโลหะเป็นสีดำ นับว่าเป็นภาพถ่ายภาพแรกของโลก ในปี ค.ศ. 1826

ภาพที่ 2.6 ภาพถ่ายภาพแรกของโลก

ชื่อภาพ View from the Windows at Le Gras ถ่ายโดย Joseph Nicéphore Niépce ปี ค.ศ. 1826

ที่มา <https://petapixel.com/2015/05/23/20-first-photos-from-the-history-of-photography/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาปี ค.ศ. 1837 หลุยส์ จาคเกอร์ แมนเด ดาแกร์ (Louis Jacques Mande Daguerre) จิตรกรชาวฝรั่งเศส ได้ใช้แผ่นทองแดงฉาบผิวหน้าด้วยเงิน (Silver) แล้วนำไปอังไอโอดีน (Iodine) ทำให้เกิดเกลือเงินไอโอด (Silver Iodide) เพื่อให้เป็นสารไวแสง แล้วนำไปถ่ายภาพโดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที จากนั้นนำแผ่นทองแดงที่ถูกแสงแล้วไปอังไอปรอท ซึ่งจะเกาะติดผิวเฉพาะบริเวณที่ถูกแสงเท่านั้น จากนั้นนำไปแช่น้ำเย็น และทำให้คงสภาพ โดยแช่สารละลายของเกลือแอง หรือไฮโป ส่วนใดที่ไม่ถูกแสงจะละลายออกไป ภาพที่ได้จะมีความละเอียด คมชัด กว่าภาพของโจเซฟ นีเยฟเฟอร์ นีเยฟซ์ ลักษณะของภาพจะกลับซ้ายเป็นขวาเหมือนภาพที่มองผ่านกระจกเงา เรียกว่า กระบวนการถ่ายภาพดาแกร์ไทป์ (Daguerrotype)

ภาพที่ 2.7 ภาพถ่ายทิวทัศน์ของ หลุยส์ จาคเกอร์ ดาแกร์ ปี ค.ศ. 1837

ที่มา <https://petapixel.com/2015/05/23/20-first-photos-from-the-history-of-photography/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

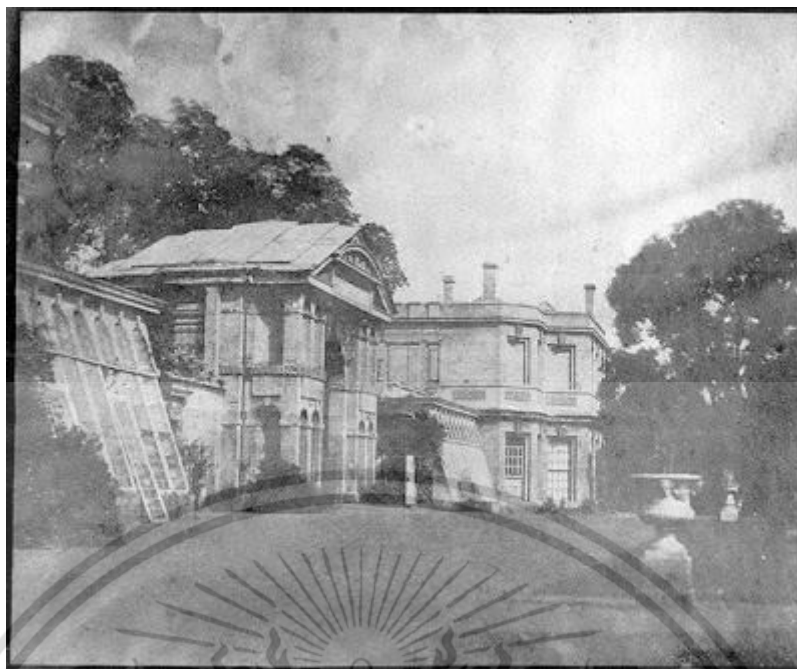

ภาพที่ 2.8 ภาพถ่ายหุ่นนิ่งของ หลุยส์ จากเกอร์ คาแกร์ ปี ค.ศ. 1877

ที่มา <https://petapixel.com/2015/05/23/20-first-photos-from-the-history-of-photography/>

และในปี ค.ศ. 1840 วิลเลียม เฮนรี ฟอกซ์ ทัลบอท (William Henry Fox Talbot) นักวิทยาศาสตร์และนักคณิตศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้พัฒนากระบวนการถ่ายภาพ ด้วยการถ่ายภาพเนกาทีฟ ลงบนกระดาษที่ฉาบผิวหน้าด้วยซิลเวอร์ไอโอไดด์ หลังจากนั้นไปเข้ากล้องถ่ายภาพ และถ่ายภาพแล้ว นำกระดาษมาล้างในน้ำยาสร้างภาพ ซึ่งใช้ส่วนผสมของเงินไนเตรทกับกรดแกลลิก เขาเรียกน้ำยานี้ว่า แกลโลไนเตรท ออฟ ซิลเวอร์ (Gallonitrate of Silver) เมื่อนำไปผ่านกระบวนการสร้างภาพและคงสภาพแล้ว จะได้ภาพพอซิทีฟที่สมบูรณ์ กระบวนการถ่ายภาพเนกาทีฟ – พอซิทีฟ ของทัลบอทนี้ เรียกชื่อว่า “แคลโลไทป์” (Calotype) ซึ่งเป็นต้นแบบในการพัฒนาสร้างฟิล์มเนกาทีฟในยุคต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ภาพถ่ายแบบแคลโลไทป์ (Calotype) ปี ค.ศ. 1889

<https://petapixel.com/2015/05/27/14-calotype/>

จะเห็นได้ว่าการถ่ายภาพได้ถือกำเนิดขึ้นมาโดยต้นกำเนิดเป็นภาพเอกรงค์ (Monochrome) ก่อนหลังจากนั้นจึงค่อยๆ พัฒนาตัวเองจนกระทั่งเกิดเป็นกล้องถ่ายรูปและแผ่นฟิล์มขาวดำและกลายเป็นฟิล์มสีและกล้องดิจิทัลในปัจจุบัน ซึ่งช่วงเวลาที่กล้องถ่ายรูปอยู่กับภาพถ่ายขาวดำนั้นมาเป็นช่วงเวลายาวนานจนถึงปัจจุบันแม้ว่ากล้องดิจิทัลจะสามารถบันทึกภาพออกมาเป็นภาพสีได้แล้วนั้นแต่ก็ยังมีส่วนที่ช่างภาพต้องการที่จะสร้างภาพขึ้นมาเพื่อให้เป็นภาพขาวดำที่มีความงามในลักษณะที่ภาพสีไม่สามารถทำได้

2.4.1 การถ่ายภาพขาวดำ

การถ่ายภาพขาวดำนั้นมีความงามในลักษณะที่แตกต่างออกไปจากภาพสีอยู่มากนัก เพราะด้วยส่วนของสีที่ขาดออกไปเหลืออยู่เพียงน้ำหนัของสีเทาเทาไปจนถึงดำทำให้สิ่งที่ถูกรบกวนในภาพถูกตัดออกไป เหลือเพียงน้ำหนัของแสงและเงา การไล่ของโทนสีตั้งแต่ขาวไปจนถึงดำ รายละเอียดและพื้นผิวของวัตถุเพียงเท่านั้น อีกทั้งภาพขาวดำนั้นยังสามารถเปิดพื้นที่ให้ผู้คนจินตนาการถึงสิ่งที่เป็นข้างในภาพได้มากกว่าเพราะในส่วนของสีที่หายไปนั้นพอกกลับกลายเป็นสีเทาเทาผู้คนก็จะจินตนาการถึงสีของสิ่งนั้นแตกต่างกันไป อีกทั้งในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวค่านั้นยังเน้นย้ำถึงเรื่องอารมณ์ความรู้สึกในภาพได้ดีกว่าการถ่ายภาพสีอีกด้วยเพราะการตัดทอนสีลงไปทำให้ผู้คนที่ได้รับชมนั้นพิจารณาได้อย่างถ่องแท้ถึงความรู้สึกที่มีอยู่ในภาพได้มากกว่าภาพสี

2.4.2 เทคนิคการถ่ายภาพชาวคําแบบโซนซิสเต็ม (Zone System)

เทคนิค โซนซิสเต็ม (Zone System) นั้นคือเทคนิคของการวัดแสงในการถ่ายภาพชาวคํา ซึ่งนิยมมากในการนำมาใช้ในการถ่ายภาพแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) ซึ่งระบบเทคนิคโซนซิสเต็ม (Zone System) นี้คือการวัดแสงเพื่อการแบ่งโซนของความสว่างของภาพออกเป็นหลายๆ ส่วนด้วยกันแล้วใช้กล้องหรือเครื่องวัดแสงเฉพาะจุดในแต่ละพื้นที่เพื่อนำมาคำนวณหาค่าในการตั้งค่าของกล้องเพื่อเปิดรับแสงให้ได้ถูกต้อง ซึ่งภาพที่ได้มานั้นมีค่าน้ำหนักของแสงชาวคําที่สมบูรณ์แบบ

ซึ่งถือได้ว่าเทคนิคโซนซิสเต็ม (Zone System) นั้นคือเครื่องมือตัวหนึ่งที่จะทำให้เราเห็นภาพที่เราจะถ่ายล่วงหน้าก่อนที่จะถ่ายภาพจริงๆ ถ่ายวัตถุสีขาวออกมาเป็นสีขาว ถ่ายวัตถุสีดำออกมาเป็นสีดำอย่างแม่นยำนั่นเอง หรือเป็นไปในทางที่เราต้องการ มีความเปรียบต่างเป็นไปอย่างที่วางแผนไว้ และเมื่อเครื่องมือเรามีความแม่นยำ เราก็จะสามารถคาดการณ์ได้ว่าสิ่งต่างๆ ที่เราจะถ่ายออกมานั้นจะปรากฏเป็นสีขาวเทาได้อย่างไรได้อย่างแม่นยำเช่นเดียวกัน โซนซิสเต็ม นี้ไม่ได้เป็นแค่การถ่ายคร่อมหรือการชดเชยแสงในการถ่ายเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการล้างฟิล์มเพื่อปรับแต่งความเปรียบต่างและการอัดขยายภาพด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การศึกษาโซนซิสเต็มจำเป็นจะต้องศึกษาการถ่ายภาพทั้งระบบ รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์ ที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างในการตอบสนองต่อแสงอีกด้วย

ภาพที่ 2.10 แสดงถึงค่าความสว่างแต่ละเขตที่ถูกนิยามขึ้นมาในระบบ โซนซิสเต็ม
ที่มา <http://anseladams.com>

ค่าโซนจะถูกแทนค่าด้วยตัวเลขโรมัน เพื่อให้เข้าช้อยกับตัวเลขชุดเตอร์สปีดหรือรูรับแสง ในที่นี้จะเป็นการอ่านค่าโซนจากภาพโพสิทีฟ หรือจากรูปภาพ หรือจากเซ็นถ่ายภาพไม่ใช่จากเนกาทีฟ

ZONE 0 สีดำสนิท ไม่มีรายละเอียดอะไรเลย คือ Maximum Blackของกระดาษอัดนั่นเอง

ZONE I สีดำเข้มมาก เห็นแค่ความแตกต่างเพียงเล็กน้อยจาก Maximum Black

ZONE II สีเทาเข้มมาก เริ่มจะเห็นรายละเอียดกลางๆ

ZONE III สีเทาเข้มซึ่งเผยให้เห็นรายละเอียดอย่างชัดเจน เช่น เส้นผมดำบนศีรษะ

ZONE IV สีเทา ซึ่งเท่ากับคนที่ผิวคล้ำ

ZONE V สีเทากลาง มีค่าสะท้อนแสงเท่ากับ 18%

ZONE VI สีเทาอ่อน เท่ากับผิวของคนขาว

ZONE VII สีเทาอ่อนที่มีรายละเอียดครบถ้วน เช่นเสื้อสีขาวที่เห็นลายเนื้อผ้า

ZONE VIII สีขาวที่เห็นรายละเอียดกลางๆ

ZONE IX สีเกือบขาว เห็นค่าความแตกต่างจากขาวเพียงเล็กน้อย

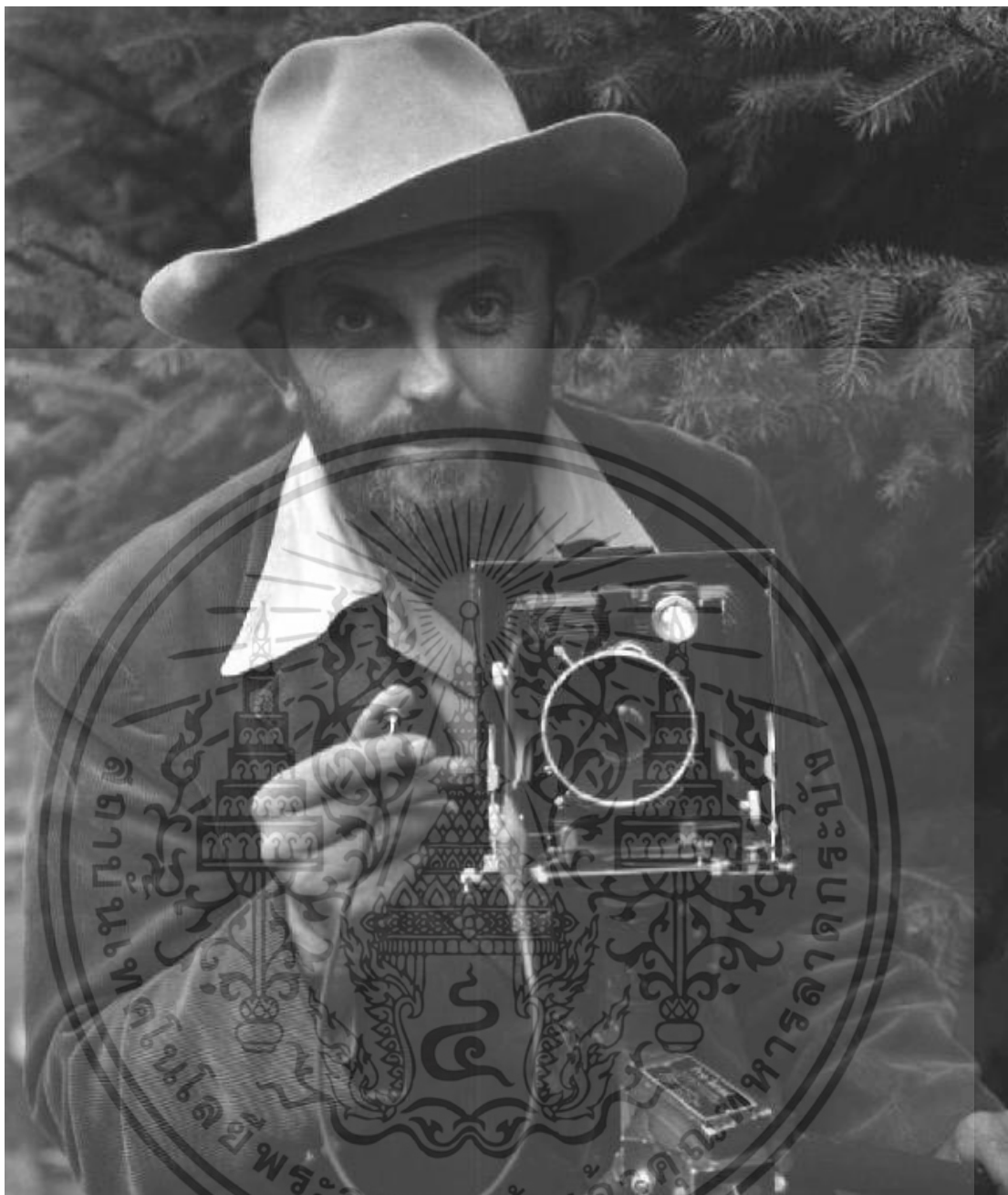
ZONE X สีขาวที่สุด เทียบได้กับขาวของกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินภาพถ่าย

2.5.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน แอนเซล อัดัมส์ (Ansel Adams) เทคนิคการทำงาน

แอนเซล อัดัมส์ (เกิด 20 กุมภาพันธ์ 2445, ซาน ฟรานซิสโก) เป็นบุรุษชายคนเดียวของครอบครัวที่มีธุรกิจค้าไม้ ทำให้เขาเติบโตขึ้นท่ามกลางความมั่งคั่งในบ้านที่ตั้งอยู่กลางเนินทรายใหญ่ในแถบโกลเดนเกต แอนเซล อัดัมส์ เกิดขึ้นมาเมื่อแม่ของเขาอายุเกือบ 40 ปี ซึ่งการที่พ่อแม่ค่อนข้างมีอายุประกอบกับประวัติอันรุ่งเรืองของครอบครัว รวมทั้งอิทธิพลจากพี่สาวแม่ซึ่งเป็นสาวโสดทำให้บรรยากาศรอบตัวของ แอนเซล อัดัมส์ เหมือนอยู่ในยุควิคตอเรียและมีความเป็นอนุรักษ์นิยมจัด แม่ของเขามักจะทุกข์ร้อนกังวลอยู่เสมอในเรื่องที่สามีของเธอไม่สามารถคืนความมั่งคั่งให้กับครอบครัวได้ ซึ่งส่งผลให้ แอนเซล อัดัมส์ มีความคิดขัดแย้งและสับสนกับเรื่องนี้ ตรงกันข้ามกับพ่อของเขาซึ่งพยายามชี้นำสนับสนุนและให้กำลังใจแก่เขาอย่างลึกซึ้งและอดทน แอนเซล อัดัมส์ เป็นคนที่มีความเป็นอัจฉริยะอยู่ในตัวแต่ด้วยปัญหาทางด้านร่างกายที่มีจมูกที่เบี้ยวทำให้เขามีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมละเพื่อน ๆ อยู่เสมอ ในเวลาต่อมาเคยพูดว่าในวัยเยาว์ของเขาน่าจะเป็นเด็กไฮเปอร์แอคทีฟ เป็นไปได้ว่าเขามีความผิดปกติที่เรียกว่า Dyslexia พ่อแม่ของเขาส่งเขาไปเรียนในหลายโรงเรียนแต่ก็ประสบความล้มเหลวต่อมาพ่อและป้าจึงส่งหนังสือเขาที่บ้าน ซึ่งในที่สุด แอนเซล อัดัมส์ ก็สามารถเรียนจบจนได้รับ “ประกาศนียบัตรจากโรงเรียนส่วนตัวของคุณนายเลท เอ็ม วิลคินส์” ซึ่งอาจเทียบเท่ากับการจบในเกรดแปด ผลทำคัญที่สุดของการมีวัยเด็กที่ค่อนข้างโดดเดี่ยวและแตกต่างจากเด็กทั่วไปของ แอนเซล อัดัมส์ ก็คือความสุขที่เขาค้นพบเมื่ออยู่ท่ามกลางธรรมชาติ เห็นได้ชัดจากการที่เขาชอบเดินเป็นระยะทางไกลๆ ในพื้นที่ป่าของเขตโกลเดนเกตเกือบทุกวันเขาจะเดินป่า ปีนป่าเนินทราย ลัดเลาะไปตามลำธาร โลโบลงไปถึงหาดเบเคอร์หรือไปถึงสุดขอบของแผ่นดินอเมริกาเลยทีเดียว

ภาพที่ 2.11 Ansel Adams ภาพ Portrait ของ Ansel Adams ถ่ายโดย J.Malcolm Greany ปี ค.ศ. 1947
ที่มา <http://www.anseladams.com>

Adams เป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงามและมีชื่อเสียงอย่างมากในเรื่องของการถ่ายภาพในยุคสมัยก่อน ซึ่งเป็นยุคสมัยที่ภาพถ่ายจะถูกมองว่าเป็นเพียงแค่สิ่งที่ใช้แสดงความเป็นจริงและยังไม่ถูกนับถือว่าเป็นศิลปะ แต่ Adams ก็เป็นเหมือนคนผลักดันภาพถ่ายไปอีกแขนงหนึ่งและเป็นช่างภาพเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ภาพถ่ายของเขาจะเป็นภาพขาวดำทั้งหมด เขามักจะไปถ่ายภาพตามอุทยานทั่วอเมริกาและทั่วโลก การที่เขาถ่ายด้วยกล้องขนาดใหญ่และกว่าที่จะได้ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละภาพนั้นเขาต้องแบกกล้องขึ้นเขา ลงเขา กว่าจะได้แต่ละภาพ ที่คู่มือชีวิตชีวาและมีแสงงานไป ถึงโหนดที่ดั่งดงมลงตัว เขาต้องใช้ความพยายามอดทนและใส่ใจในแต่ละสถานที่ที่เข้าไปถ่าย ภาพของเขาไม่เพียงจะเป็นภาพที่ทุกคนชื่นชอบและยอมรับแต่เขายังทำให้คนอเมริกันและทั่วโลก ตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมทำให้ทุกคนหันมาดูแลใส่ใจปกป้องธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.12 ชื่อผลงาน Moon and Half Dome โดย Ansel Adams ปี ค.ศ. 1932

ที่มา <http://www.anseladams.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกทั้ง Adams นั้นยังเป็นผู้คิดค้นเทคนิคทฤษฎีโซนซิสเต็ม (Zone System) ซึ่งเป็นระบบที่แบ่งค่าความเข้มของแสงออกเป็นโซนตั้งแต่สีขาวไปจนถึงสีดำเป็นสิบโซนเพื่อช่วยให้ช่างภาพสามารถควบคุมปริมาณแสงที่จะใช้ในการถ่ายภาพได้ตามที่ต้องการทั้งในขั้นตอนการวัดแสงก่อนที่จะถ่ายภาพจนไปถึงการล้างฟิล์มและอัดภาพเพื่อให้ได้ภาพที่มีน้ำหนักโทนที่ครบถ้วนตั้งแต่มืดสนิทไปจนถึงสว่าง

ภาพที่ 2.13 ชื่อผลงาน Winter Sunrise โดย Ansel Adams ปี ค.ศ. 1936

ที่มา <http://www.anseladams.com>

ระบบโซนซิสเต็มของเขานับว่ามีประโยชน์ต่อวงการถ่ายภาพทั้งขาวดำและสีเป็นอย่างมาก นอกจากเป็นศิลปินภาพถ่ายที่มีผลงาน และได้รับรางวัลจำนวนมากแล้ว เขายังเป็นครู เป็นนักเขียน และเป็นนักอนุรักษ์ธรรมชาติคนสำคัญคนหนึ่ง แต่เป็นความน่าเศร้าเสียใจที่ Adams ต้องเสียชีวิตเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2527 ด้วยโรคมะเร็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน แอนเดรีย เกรอส์กี (Andrey Gursky)

แอนเดรีย เกรอส์กี (เกิดเมื่อ 15 มกราคม 1955, เยอรมัน) เขาเริ่มเป็นที่รู้จักไปทั่วจากการเป็นช่างภาพแนวสถาปัตยกรรม (Architecture Photography) และแนวทิวทัศน์ (Landscape Photography) และผันตัวมาเป็นศิลปินภาพถ่ายและได้ชื่อว่าเป็นศิลปินภาพถ่ายที่มีผลงานภาพถ่ายราคาแพงที่สุดในโลกในภายหลัง

ภาพที่ 2.14 Andrey Gursky

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/374432156500554566/>

แอนเดรีย เกรอส์กี เกิดในเมืองลิพทิงตะวันออกของเยอรมนีจนกระทั่งครอบครัวของเขาได้พาเข้าย้ายไปอยู่ที่เยอรมนีตะวันตกที่ดูเชนดอล์ฟในตอนท้ายของปี 1957 และได้เข้าเรียนในโรงเรียนและศึกษาด้านการถ่ายภาพที่ Kunstakademie Düsseldorf ระหว่างปี 1981 ถึงปี 1987 จนกระทั่งทำให้เขานั้นมีวิธีการถ่ายภาพแบบเฉพาะตัวของเขาที่เน้นไปที่ภาพขนาดใหญ่และแสดงความน่าทึ่งของภูมิทัศน์ต่างๆ และแสดงออกถึงรายละเอียดออกมาได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 99 Cent II โดย Andreas Gursky ปี ค.ศ. 1999

ที่มา <https://www.artsy.net/artist/andreas-gursky>

ในช่วงก่อนปี 1990 นั้น แอนเดรีย กรอสกี ไม่ได้จัดการภาพถ่ายของเขาด้วยวิธีการแบบการใช้ระบบดิจิทัล แต่ในช่วงหลังจากปี 2000 นั้นเองที่เมื่อระบบดิจิทัลทั้งกล้องและคอมพิวเตอร์เริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญในการถ่ายภาพและเปลี่ยนโลกของการถ่ายภาพทั้งหมด แอนเดรีย กรอสกี เป็นศิลปินถ่ายภาพคนแรกๆ ของโลกที่เห็นถึงการขยายขีดจำกัดของการถ่ายภาพออกไปด้วยระบบดิจิทัล ซึ่งด้วยการที่เข้าสามารถจัดการภาพด้วยเทคนิคการต่อภาพและแก้ไขเปอร์สเปคทีฟด้วยระบบดิจิทัลนั้นทำให้เขาสามารถสร้างผลงานภาพถ่ายจากกระบวนการคิดและจินตนาการของตนได้ตรงตามความต้องการของตัวเองมากขึ้นจนกระทั่งก้าวขึ้นมาเป็นศิลปินภาพถ่ายระดับโลกได้ในเวลาไม่นาน

2.6 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ

จากทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะสามารถสรุปได้โดยย่อคือเนื่องมาจากความเป็นระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่เข้ามาแทนที่ระบบเกษตรกรรมในประเทศไทยนั้นในมุมมองหนึ่งอาจจะเห็นว่าเป็นระบบที่สร้างแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจได้อย่างดีเยี่ยมทำให้ประชาชนมีงานทำรายได้กระจายลงสู่ท้องถิ่นในทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง ภาพรวมของประเทศดูเป็นไปด้วยดี หากแต่ว่าในอีกมุมหนึ่งนั้นระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมนี้ก็ยังคงเข้ามาในประเทศไทยพร้อมกับการรุกรานไปสู่ผืนดินและป่าอันเนื่องมาจากความต้องการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อนำมาเป็นพลังงานและวัตถุดิบในการสร้างสิ่งต่างๆ เพื่อป้อนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งการรุกรานเพื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนเวียนสลับกับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทรัพยากรที่มากเกินไปเพียงเพราะความต้องการของมนุษย์นั้นอาจจะทำให้ธรรมชาติไม่อาจสร้างใหม่ขึ้นมาได้อย่างทันทั่วที่เป็นเหตุให้ทรัพยากรธรรมชาติที่เคยมีอยู่อย่างไม่จำกัดนั้นค่อยๆ ลดลงหายไปเรื่อยๆ จนสุดท้ายแล้วสิ่งเหล่านั้นอาจจะหายไปจนเราไม่อาจจะจำได้เลยว่าสิ่งต่างๆ เคยมีอยู่อย่างมากมายสักเพียงไร

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน แอนเซล อัดัมส์ ผลงานของ แอนเซล อัดัมส์ นั้นมีความงามในรูปแบบของการถ่ายภาพขาวดำอย่างสูงมาก มีการไล่น้ำหนักจากสีขาวไปถึงสีดำอย่างละเอียด มีน้ำหนักในภาพที่สวยงาม รวมไปถึงแสงและเงา องค์ประกอบต่างๆ จากธรรมชาติที่เลือกที่จะบันทึกมาทำให้ภาพของ แอนเซล อัดัมส์ นั้นสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาให้ผู้รับชมได้มีความรู้สึกตามไปด้วยอย่างมาก

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน แอนเดรีย เกรอสกี ภาพถ่ายของเขานั้นล้วนแล้วแต่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยด้วยเทคนิคการต่อภาพที่เป็นส่วนตัวทำให้เขาสามารถสร้างผลงานภาพถ่ายที่มีขนาดใหญ่มาได้โดยที่ยังรักษาคุณภาพของภาพถ่ายไว้ได้อย่างดีเยี่ยมและสิ่งเหล่านั้นเองที่ทำให้ผู้รับชมสามารถรับรู้อย่างง่ายดายถึงรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ แม้มันจะเป็นเพียงจุดเล็กๆ ในภาพที่เขาแฝงไว้เพื่อให้ผู้รับชมได้สังเกตเห็น

2.7 แนวความคิดสร้างสรรค์

หลังจากระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่ระบบเกษตรกรรมในประเทศไทยซึ่งทำให้เกิดภาวะของการรุกรานธรรมชาติเพื่อที่จะได้เป็นเจ้าของทรัพยากรจากธรรมชาตินั้นเกิดขึ้นมาจนเกินกว่าจะควบคุมแม้ว่าจะมีหลายกลุ่มคนที่พยายามจะนำเสนอเรื่องราวในมุมมองที่ต้องการให้ผู้คนได้รับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก็ตามแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จและทำให้ทรัพยากรเหล่านั้นค่อยๆ ลดลงหายไป ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ที่เป็นไปตามปกติของระบบทุนนิยมในยุคสมัยนี้ แม้ว่าหลายๆ ฝั่งจะออกมาพยายามปกป้องธรรมชาติแต่ก็ไม่อาจจะต่อสู้กับกระแสหลักอย่างทุนนิยมได้ จึงได้แต่ปล่อยให้เป็นเรื่องธรรมดาปกติของโลกทุกวันนี้ไป

เมื่อข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงข้อนี้ว่าจริงๆ แล้วมันควรแล้วหรือที่เรานั้นจะปล่อยให้เรื่องเหล่านี้กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา ข้าพเจ้าก็ได้มีความคิดว่ามันคงจะไม่เหมาะสมเท่าไรนักทั้งที่จริงๆ แล้วเรื่องเหล่านี้มันเป็นคัง โศกนาฏกรรมด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าจึงมีแนวความคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายขาวดำของข้าพเจ้าขึ้น โดยใช้เทคนิคส่วนตัวในการสร้างภาพที่มีขนาดใหญ่แต่ยังแฝงไว้ด้วยรายละเอียดที่ชัดเจนเป็นภาพขาวดำที่ทำให้ความรู้สึกที่ชวนให้รู้สึกถึงภาวะอารมณ์ได้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเป็นภาพที่ดูเหมือนภาพถ่ายทิวทัศน์ธรรมดาเพียงแต่ในรายละเอียดเล็กๆ นั้นก็จะแฝงซ่อนไว้ด้วยความพังทลายของธรรมชาติที่ถูกทำลายไปโดยมนุษย์ที่รุกรานเข้าไปในพื้นที่เหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

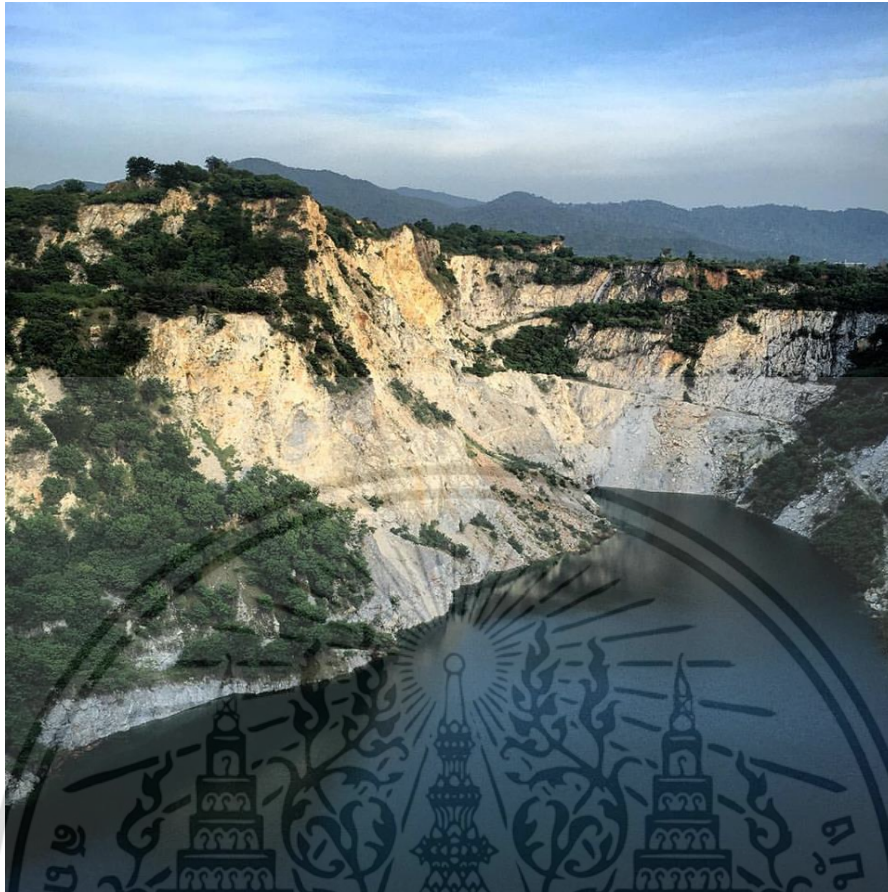
การดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อสร้างทิศทางในการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายผ่านมุมมองของข้าพเจ้า เพื่อเกิดเป็นภาพถ่ายที่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนว่า โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติโดยมีหายนะที่นำพาโศกนาฏกรรมนั้นมาคือมนุษย์ที่เข้าไปรุกรานแย่งชิงพื้นที่ในธรรมชาติเพื่อนำทรัพยากรที่ได้มาเหล่านั้นมาตอบสนองต่อระบบทุนนิยมอุตสาหกรรม ซึ่งข้าพเจ้าได้ออกเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ เหล่านั้นเพื่อที่จะใช้เวลาค่อยๆ สังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่และสิ่งที่เกิดขึ้นและเลือกออกมาว่าพื้นที่ไหนที่จะทำให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานของข้าพเจ้านั้นได้รับรู้ถึงความรู้สึกเดียวกันกับข้าพเจ้าได้อย่างเต็มที่ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทางด้านเนื้อหา ทักษะในการสร้างสรรค์ รวมไปถึงตัวผลงานศิลปะเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาของโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติผ่านมุมมองและกระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าอีกครั้งยังวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคและแก้ไขปัญหาดังกล่าวผ่านการค้นคว้าทดลอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3.1 ขั้นตอนการประมวลความคิดและการสร้างสรรค์

3.1.1 การลงพื้นที่จริงเพื่อสำรวจและกำหนดแผนในการทำงาน

ในขั้นตอนของการลงพื้นที่จริงเพื่อสำรวจและกำหนดแผนในการทำงานนั้นข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลของพื้นที่ต่างๆ จากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ภาพยนต์ สื่อโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ต เพื่อศึกษาในเชิงพื้นที่ว่าพื้นที่ใดในประเทศที่ถูกทำลายในลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการและข้าพเจ้าสามารถเดินทางไปถึงพื้นที่เหล่านั้นได้ตามต้องการ ซึ่งพื้นที่ในแบบที่ข้าพเจ้าได้เลือกมานั้นคือพื้นที่ที่เป็นเหมืองเก่าต่างๆ ที่ถูกทิ้งร้างตามกาลเวลาเพราะสิ่งที่ต้องการจากพื้นที่เหล่านั้นได้หมดไปแล้ว ซึ่งบางพื้นที่ก็อาจจะกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือบางพื้นที่ก็กลายเป็นพื้นที่ปิดกั้นห้ามผู้คนทั่วไปเข้าถึงได้

ภาพที่ 3.1 พื้นที่เหมืองเก่าอำเภอคีรี, จังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2560

ภาพที่ 3.2 พื้นที่เหมืองในจังหวัดสระบุรี ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้ลงสำรวจไปยังพื้นที่ต่างๆ ที่ต้องการแล้วข้าพเจ้าก็ได้เริ่มวางแผนการเดินทางเพื่อจะ
ได้กำหนดวันเวลาที่ต้องการจะเดินทางไปเพื่อถ่ายภาพในพื้นที่ต่างๆ ที่ข้าพเจ้าต้องการและกำหนด
อุปกรณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงต้องดูถึงสภาพแวดล้อมภูมิอากาศใน
ช่วงเวลาของเดือนนั้นๆ ที่ต้องการจะถ่ายทำอีกด้วย

3.1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

3.1.2.1 กล้อง Canon 6D กล้อง DSLR ที่มีขนาดเซนเซอร์เท่ากับฟิล์ม 135mm เป็นกล้อง
ดิจิทัลคุณภาพสูงที่สามารถเก็บรายละเอียดของภาพได้อย่างดีเยี่ยมจึงตอบโจทย์ในการเก็บ
รายละเอียดที่ข้าพเจ้าต้องการ

3.1.2.2 เลนส์ Canon 24-105mm F.4 เลนส์ของกล้อง Canon ที่มีระยะใช้งานครอบคลุมกับ
ที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 3.3 กล้อง Canon 6D และเลนส์ Canon 24-105mm F.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.3 Drone DJI Phantom 4 อุปกรณ์ถ่ายภาพทางอากาศคุณภาพสูงซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเลือกเก็บภาพในบางมุมที่ข้าพเจ้าไม่อาจเดินไปเพื่อตั้งกล้องถ่ายได้อีกทั้งยังได้ภาพในอีกมุมมองหนึ่งที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้โดยปกติ

ภาพที่ 3.4 Drone DJI Phantom 4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ

3.1.2.4 คอมพิวเตอร์ Lenovo Z510 อุปกรณ์คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กที่ข้าพเจ้าสามารถพกพาไปได้อย่างสะดวกและมีความเร็วมากพอที่จะใช้โปรแกรมตัดต่อภาพต่างๆ ได้เช่น Photoshop, Lightroom

ภาพที่ 3.5 คอมพิวเตอร์ Lenovo Z510 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

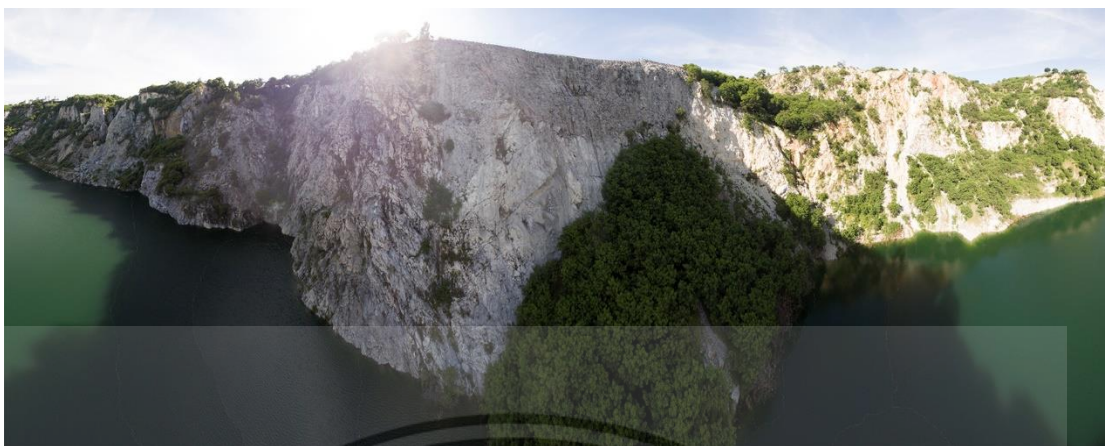
เมื่อข้าพเจ้าวางแผนอุปกรณ์ต่างๆ แล้วไปในข้างต้นข้าพเจ้าจึงได้ออกเดินทางไปเพื่อถ่ายภาพในสถานที่จริง จากที่มีการวางแผนเรื่องช่วงเวลาและพื้นที่ในการเดินทางไว้แล้ว โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการสังเกตช่วงเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการถ่ายภาพของแต่ละสถานที่ก่อน เพื่อให้ได้ช่วงเวลาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดจากนั้นก็เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ตามที่วางแผนไว้สถานที่ละสองครั้งเพื่อที่ครั้งแรกนั้นจะไปเพื่อสำรวจและทดลองถ่ายภาพดูก่อน ซึ่งถ้าหากภาพในครั้งแรกยังไม่มีความสมบูรณ์ในการนำมาใช้พอข้าพเจ้าก็จะกลับไปยังสถานที่เดิมเพื่อถ่ายทำซ้ำอีกครั้ง โดยได้นำภาพส่วนหนึ่งที่ไม่ได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งของชุดผลงานวิทยานิพนธ์ มาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.6 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2560

แรกเริ่มเดิมทีก่อนที่จะเกิดเป็นภาพผลงานในปัจจุบันข้าพเจ้าได้พยายามในการทดลองถ่ายภาพในหลากหลายมุมมอง เพื่อค้นหามุมมองที่จะตอบสนองต่อแนวความคิดของชุดผลงานให้มากที่สุด เช่นภาพที่ 3.6 นั้นก็เป็นหนึ่งในภาพในช่วงของการทดลอง เพื่อค้นหามุมมอง แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์หาคู่นั้น การใช้มุมมองของภาพที่เกือบจะสี่เหลี่ยมจัตุรัสนั้นก็ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของข้าพเจ้า รวมถึงการเป็นภาพสี่เหลี่ยมนี้ได้ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการได้อย่างเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอคีรี จังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2560

เมื่อมุมมองแบบปกติไม่ตอบโจทย์ของข้าพเจ้าในการถ่ายทอดความรู้สึกที่รู้สึกต่อพื้นที่ที่ถูกทำลายลงไป ข้าพเจ้าจึงพยายามตามหามุมมองใหม่ๆ ในการถ่ายทอดความรู้สึกออกไปโดยได้ทดลองในการใช้มุมมองแบบพานอรามา (Panorama) ซึ่งให้ความรู้สึกที่เต็มสายตามากกว่าและจะปะทะกับผู้รับชมได้มากกว่า แต่ในการถ่ายภาพแบบพานอรามา นั้นจะต้องการใช้เวลาไปถ่ายทำแต่ละสถานที่หลายๆ รอบเพราะไม่อาจจะเห็นภาพสุดท้ายในตอนถ่ายทำได้เลยเพราะต้องนำภาพกลับมาทดลองต่อภาพในโปรแกรมก่อนซึ่งในการถ่ายภาพพานอรามา นั้นจะต้องใช้ภาพถ่ายหลายๆ ภาพต่อเข้าด้วยกันและข้อดีของภาพถ่ายประเภทนี้นั้นนอกจากจะได้ภาพที่กว้างเต็มสายตาปะทะกับผู้รับชมแล้วเมื่อใช้ภาพถ่ายหลายๆ ภาพต่อเข้าด้วยกันนั้นก็ทำให้ได้รายละเอียดของภาพที่สูงขึ้นอย่างมากด้วย และจะสูงขึ้นไปอีกเมื่อค่อยๆ ถ่ายทีละส่วนๆ เล็กๆ มาต่อกันซึ่งข้าพเจ้าจะขออธิบายวิธีการต่อภาพในส่วนต่อจากการวิเคราะห์ภาพที่ไม่ได้นำมาใช้รวมในชุดผลงาน

ภาพที่ 3.8 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ปี พ.ศ. 2560

ภาพที่ 3.8 นั้นถือเป็นอีกหนึ่งภาพที่ไม่ได้ถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของชุดผลงานเนื่องจากการถ่ายทำเพื่อนำมาต่อภาพเป็นแบบพานอรามานั้นไม่ประสบผลสำเร็จในการต่อภาพจึงต้องกลับไปถ่ายทำซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ภาพที่ 3.9 พื้นที่เหมืองเก่าในอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2560

จากภาพที่ 3.9 ที่เป็นพื้นที่เหมืองในเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรีนั้น เป็นหนึ่งในภาพที่ข้าพเจ้าได้ทำการถ่ายทำมาแต่ไม่ได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งในชุดภาพของวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ด้วยเหตุที่ทางด้านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบของภาพยังขาดความงามทางองค์ประกอบศิลป์และไม่ได้แสดงออกถึงการทำลายธรรมชาติในแบบที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอได้มากเพียงพออีกทั้งยังไม่ดูเป็นภาพถ่ายทางอากาศในแบบนี้ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 3.10 พื้นที่เหมืองเก่าอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ปี พ.ศ. 2560

จากภาพที่ 3.10 ในช่วงต้นของการเริ่มถ่ายทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้นั้น ข้าพเจ้าได้มีความต้องการที่จะนำเสนอมุมมองอีกแบบหนึ่งร่วมเข้าไปในวิทยานิพนธ์ด้วย ซึ่งก็คือมุมมองแบบเจาะลึกเข้าไปในรายละเอียดเล็กๆ ดังที่เห็น เมื่อนำมาวิเคราะห์ดูจริงๆ แล้วนั้นการที่จะนำเสนอมุมมองแบบนี้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งด้วยนั้นอาจจะทำให้เกิดความไขว้เขวของผู้ชมที่จะไม่มีความต่อเนื่องในชุดผลงาน สุดท้ายจึงได้นำแนวความคิดนี้ออกไปและไม่ได้นำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุดผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

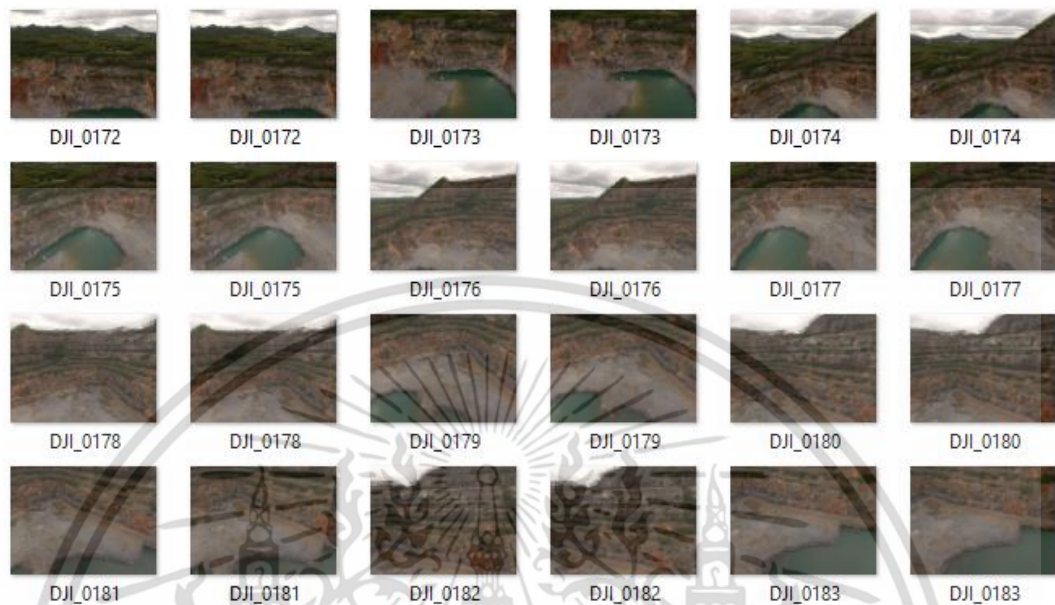
ภาพที่ 3.11 พื้นที่เหมืองเก่าในจังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ. 2560

ภาพที่ 3.11 นั้นเป็นภาพที่เกือบที่จะสมบูรณ์จนนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์อีกหนึ่งภาพ เพียงแต่มื่อนำมาวิเคราะห์ดูแล้วรวมถึงนำมาเทียบกับภาพอื่นในชุดผลงาน ภาพนี้ก็กลับมีข้อด้อยทางองค์ประกอบศิลป์และดูมีมุมมองที่แปลกตากว่าภาพอื่นจนทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะคัดภาพนี้ออกจากชุดผลงานเพื่อความกลมกลืนไม่ให้มีสะดุดในชุดผลงาน

3.1.3 การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อตัดต่อภาพ

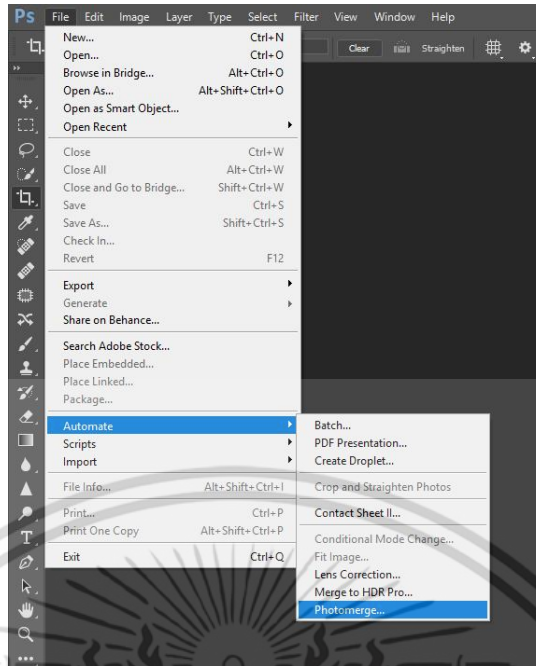
หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ตามที่ข้าพเจ้าต้องการแล้วด้วยความที่ข้าพเจ้าต้องการภาพถ่ายที่มีความละเอียดสูงที่สุดที่จะสามารถทำได้ข้าพเจ้าจึงไม่เลือกที่จะเก็บภาพแต่ละภาพด้วยภาพเดียวแต่จะทำการถ่ายภาพทีละจุดเล็กๆ ในแต่ละมุมที่ข้าพเจ้าต้องการเพื่อจะนำมาต่อภาพเหล่านั้นเข้าด้วยกันในโปรแกรม Photoshop เพื่อให้ได้รายละเอียดของภาพเยอะที่สุด

เท่าที่ข้าพเจ้าต้องการและหลังจากนั้นก็ให้นำภาพที่ได้ไปทำเป็นสีขาวดำและดำเนินการปรับโทนของแสงในภาพต่อด้วยโปรแกรม Lightroom ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

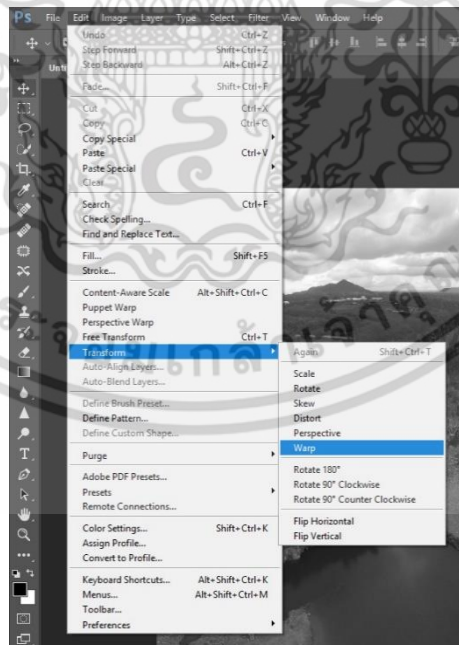
ภาพที่ 3.12 ตัวอย่างชุดภาพถ่ายก่อนจะนำมาประกอบใน โปรแกรม

ภาพที่ 3.12 นั้นแสดงถึงภาพถ่ายโดยรวมที่ข้าพเจ้าได้ทำการถ่ายทำมาจากสถานที่ ก่อนที่จะต้องนำมาต่อภาพอีกครั้งในโปรแกรม Photoshop ซึ่งจะสังเกตได้ว่าการถ่ายทำมานั้นเป็นการถ่ายมาโดยเก็บเพียงรายละเอียดในแต่ละส่วนที่ละเล็กน้อยเพื่อที่จะให้ได้รายละเอียดของภาพที่มากที่สุดอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ ซึ่งการจะนำภาพมาต่อในโปรแกรม Photoshop นั้นจะต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพพอสมควรจึงจะสามารถจัดการไฟล์ภาพทีละชิ้นในปริมาณมากเพื่อต่อภาพทั้งหมดได้

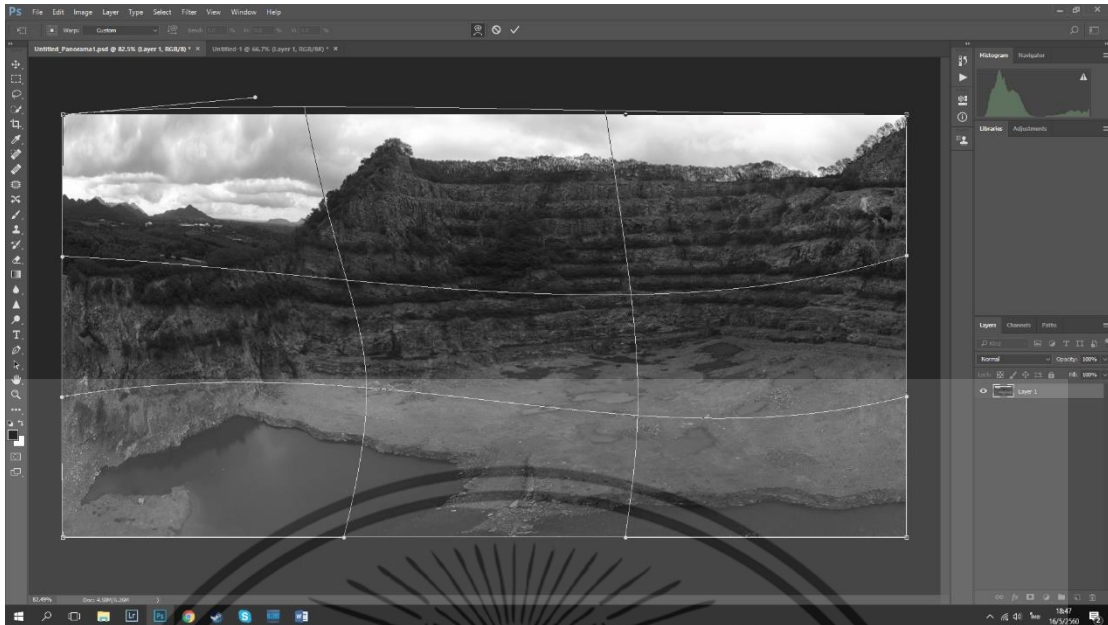
ภาพที่ 3.13 คำสั่งในโปรแกรม Photoshop เพื่อใช้ในการต่อภาพเบื้องต้น

เมื่อได้ไฟล์ภาพทั้งหมดมาแล้วนั้นก็จะต้องนำไฟล์ภาพทั้งหมดมาต่อเข้าด้วยกันในโปรแกรม Photoshop ซึ่งเบื้องต้นนั้นจะใช้การต่อภาพอัตโนมัติของโปรแกรมเข้าช่วยเหลือเพื่อความสะดวกในการต่อภาพจากนั้นก็มาปรับแก้ไข Perspective ในส่วนที่ติดเพี้ยนอีกครั้งหนึ่ง

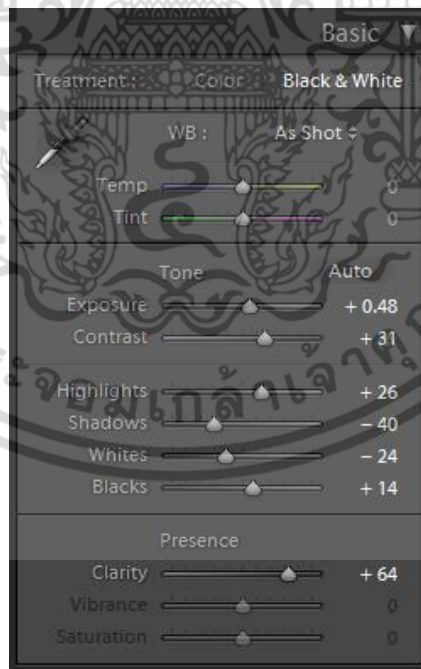
ภาพที่ 3.14 คำสั่ง Warp ในโปรแกรม Photoshop เพื่อใช้ในการปรับแก้ไข Perspective

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 การใช้คำสั่ง Warp ในการแก้ไข Perspective

หลังจากการนำภาพมาต่อเข้าด้วยกันด้วยโปรแกรม Photoshop และใช้คำสั่ง Warp ในการแก้ไข Perspective เสร็จเรียบร้อยแล้วนั้นภาพที่ได้จะถูกนำไปทำโทนของแสงและเงาต่างๆ ภายในภาพให้ดูสวยงามยิ่งขึ้นด้วยโปรแกรม Lightroom

ภาพที่ 3.16 การปรับค่าน้ำหนักแสงเงาด้วยโปรแกรม Lightroom

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นได้ว่าการใช้โปรแกรม Lightroom ในการปรับแต่งโทนสีน้ำหนัของแสงและเงานั้น ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลของสมัยปัจจุบัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเทคนิค เดียวกันกับการปรับโทนของภาพในห้องมืดในสมัยของการใช้กล้องฟิล์มในการถ่ายภาพเลยทีเดียว โดยจะสังเกตได้จากภาพที่ 3.17 ในภาพต่อไปถึงความแตกต่างของภาพที่ปรับโทนของภาพแล้วกับ ยังไม่ได้ปรับ

ภาพที่ 3.17 แสดงให้เห็นถึงภาพก่อนและหลังจากการปรับ โทนสีด้วยโปรแกรม Lightroom

ในทุกๆ สถานที่ที่ไปถ่ายทำผลงานชุดนี้ก็จะเกิดกระบวนการผลิตผลงานแบบนี้เข้าไปเรื่อยๆ จนได้ภาพที่เพียงพอสำหรับชุดผลงานครบตามจำนวนที่ตั้งไว้คือจำนวน 6 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค้วทยาพนธ์ภายใต้หัวข้อ “โศกนาฏกรรมธรรมชาติ” นั้นเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของสิ่งที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติที่ใช้เวลาในการก่อสร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นมาอย่างเนิ่นนานแต่กลับถูกการรุกรานของมนุษย์ที่เข้าไปในส่วนต่างๆ เพื่อทรัพยากรที่จะนำมาป้อนเข้าสู่ระบบทุนนิยมอุตสาหกรรม จนพลิกทำลายสิ่งที่ธรรมชาติได้ค่อยๆ ใช้เวลาสร้างสรรค์ไว้ให้เป็นอีกสิ่งหนึ่งได้ภายในเวลาไม่กี่ปี โดยข้าพเจ้าเลือกพื้นที่ ที่มีลักษณะการรุกรานเข้าไปที่ชัดเจนในเชิงพื้นที่มากที่สุดคือประเภทเหมือง อีกทั้งยังมีความชัดเจนในเรื่องของพื้นที่ผิวดินที่สร้างขึ้นกับธรรมชาติในการทำอุตสาหกรรมประเภทนี้นั้นเป็นร่องรอยที่เกิดขึ้นได้จากน้ำมือของมนุษย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้นโดยไม่มีสิ่งอื่นใดจะเลียนแบบได้

4.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์โดยรวม

4.1.1 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้าเลือกนำบรรยากาศของพื้นที่ประเภทที่มีการทำอุตสาหกรรมประเภทเหมืองหินหรือเหมืองแร่ เพราะพื้นที่ประเภทนี้จะสามารถแสดงออกถึงการรุกรานในเชิงพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและรุนแรงที่สุดเพราะในอุตสาหกรรมประเภทนี้นั้นการเผ่าครึ่งภูเขาหรือแนวทิวเขานั้นเป็นเรื่องปกติและข้าพเจ้าเลือกช่วงเวลาต่างๆ ของการทำเหมืองโดยเลือกแต่ละสถานที่ตั้งแต่เหมืองหินที่ยังทำกิจการทำอยู่ในปัจจุบัน เหมืองแร่ที่เพิ่งหยุดการทำเหมืองไป เหมืองที่หยุดการทำไปจนธรรมชาติเริ่มฟื้นฟูแล้ว จนไปถึงเหมืองที่หยุดการทำไปนานจนธรรมชาติฟื้นฟูกลับมาปกคลุมอีกครั้งแล้ว ทั้งหมดนั้นเพื่อให้มีความแตกต่างทางช่วงเวลาในชุดงานไม่ให้ดูซ้ำจำเจเกินไป

4.1.2 มุมมอง (Visual)

ในด้านของมุมมองที่ข้าพเจ้าเลือกใช้นั้น ข้าพเจ้าเลือกใช้มุมมองในการถ่ายภาพทางอากาศ ซึ่งเหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกการถ่ายภาพทางอากาศมาใช้ในการถ่ายภาพผลงานชุดนี้นั้นเป็นเพราะว่า มุมมองของการถ่ายภาพทางอากาศนั้นเป็นมุมมองที่มนุษย์ไม่อาจจะมองเห็นจริงๆ ได้

เพราะหากเรามองจากพื้นดินก็จะเห็นเป็นอีกมุมหนึ่งแต่หากเรามองลงมาจากเครื่องบินนั้นก็เห็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอีกมุมมองหนึ่ง แต่การถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายภาพทางอากาศนั้นจะแสดงออกได้ในอีกลักษณะหนึ่ง ที่ไม่ได้แสดงถึงความยิ่งใหญ่เหมือนสายตามนุษย์ที่เงยหน้ามองหน้าผาหรือไม่ได้ดูห่างไกลแบบ มุมมองจากการมองลงมาจากเครื่องบินหรืออากาศยานอื่นๆ

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้นั้นแบ่งการแสดงออกออกเป็นสามประเภทเพื่อให้ได้ เข้าใจถึงการแสดงออกในหลากหลายมุมมองคือ

4.1.3.1 การแสดงออกในเชิงพื้นที่ ซึ่งเริ่มจากการเลือกพื้นที่ในการถ่ายคือการ รุกรานเพื่อทรัพยากรในประเภทของเหมืองหินหรือเหมืองแร่ ที่สามารถบ่งชี้ถึงการรุกรานในเชิง พื้นที่ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด

ภาพที่ 4.1 สภาพแวดล้อมของการทำอุตสาหกรรมเหมือง ในจังหวัดแม่สอด ปี พ.ศ. 2560

4.1.3.2 การแสดงออกในภาพรวม ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการของการแสดงออกใน ภาพรวมเมื่อผู้ชมได้รับชมผลงานของข้าพเจ้านั้น เมื่อผู้รับชมได้มองเพียงผิวเผินและภาพรวมของ

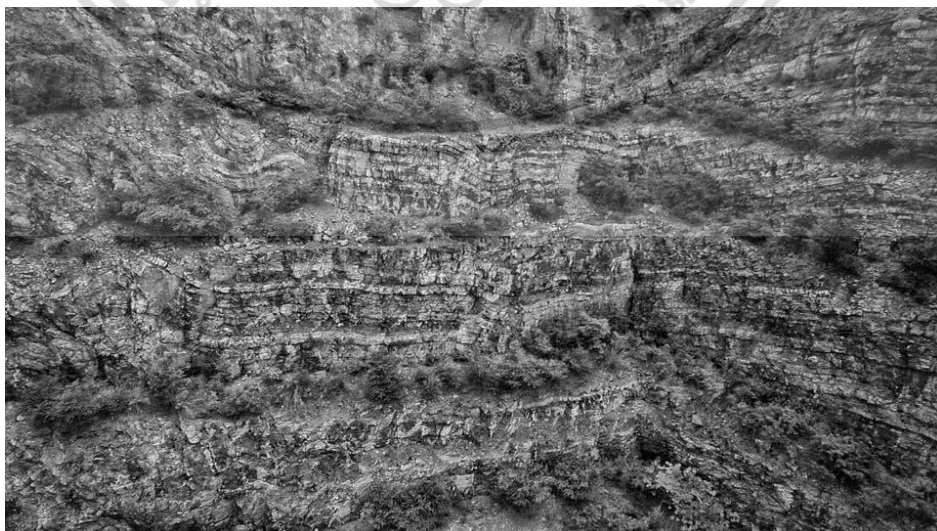
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานนั้นจะรู้สึกเหมือนเป็นเพียงภาพทิวทัศน์ที่งดงามธรรมดาเพียงเท่านั้นแต่หากมองให้ลึกลงไปอีกชั้นหนึ่งแล้วก็จะนำไปสู่การแสดงออกในอีกหนึ่งชั้นในลำดับต่อไป

ภาพที่ 4.2 Natural Tragedy 04 แสดงภาพรวมจะดูเหมือนทิวทัศน์ธรรมดา

4.1.3.3 การแสดงออกในการดูอย่างเจาะจง ซึ่งหากผ่านการดูภาพรวมเพียงผิวเผิน และเห็นเป็นเพียงธรรมชาติที่สวยงามมาแล้วมาดูอย่างเจาะลึกให้เห็นถึงรายละเอียดของภาพ ผลงานของข้าพเจ้าก็จะแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของพื้นที่ที่เลือกมา การแตกตัวของชั้นหินที่ถูกระเบิดจนไปถึงทิวต้นไม้พืชพรรณต่างๆ ว่าแท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายในรายละเอียดไม่สามารถเกิดขึ้นได้จากตัวธรรมชาติเองเลยหากแต่เป็นฝีมือของมนุษย์ต่างหากที่สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาได้

ภาพที่ 4.3 รายละเอียดของภาพผลงานที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Element)

ผลงานของข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุหลักๆ ในผลงานได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 น้ำหนักของแสงและเงา (Highlight and Shadow Tone)

น้ำหนักของแสงและเงาในผลงานของข้าพเจ้านั้นจะถูกอ้างอิงการทำโทนภาพขาวดำด้วยแนวคิด Zone System ซึ่งจะแบ่งน้ำหนักของสีจากจนไปถึงดำออกเป็นสิบโทนและเลือกสรรว่าในมุมถ่ายภาพมาควรจะมีโทนของน้ำหนักประมาณเท่าใด โดยต้องคิดไว้อย่างแม่นยำตั้งแต่ตอนถ่ายเพราะหากไม่ได้ถ่ายภาพมาจากระยะเวลาที่ถูกต้อง แสงเงา น้ำหนักภายในภาพก็จะนำมาสร้างไม่ได้ตามที่ต้องการ โดยที่ผลงานของข้าพเจ้าจะเน้นไปในทางโซน 3-10 ซึ่งจะคุมให้น้ำหนักขาวสุดของภาพไปจนถึงจุดที่ขาวที่สุด แต่ในน้ำหนักสีดำของภาพจะคุมไว้ไม่ให้ถึงจุดที่เป็นสีดำสุด เพราะในสีเข้มไปจนถึงดำนั้นคือส่วนสำคัญของรายละเอียดภายในภาพ

ภาพที่ 4.4 Natural Tragedy 03 ก่อนสร้างน้ำหนักแสงเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 Natural Tragedy 03 หลังสร้างน้ำหนักแสงเงาแล้ว

4.2.2 เส้น (Line)

เส้นในงานโดยรวมเกิดจากมุมมองในการถ่ายภาพของข้าพเจ้าที่พยายามสร้างให้เป็นรูปด้านมากที่สุด พยายามไม่ให้เกิดเส้นทัศนียภาพ (Perspective) ขึ้นภายในภาพให้ชี้นำไปยังจุดใดจุดหนึ่งเพื่อลดการชี้นำทางการมองให้ผู้ชมได้ชมภาพโดยรวมก่อนจะค่อยๆ กวาดสายตาไปพิจารณาละเอียดในภาพทีละส่วนจนถนัด

ภาพที่ 4.6 Natural Tragedy 06 แสดงให้เห็นถึงความเป็นรูปด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้านำผลงานชิ้นที่ 5 มาวิเคราะห์ตามหลัก 7 ประการของการจัดวางองค์ประกอบของภาพ (The Seven Principles of Organization) ซึ่งประกอบไปด้วย ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) การเน้น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) และการกำจัด (Economy) ดังนี้

ภาพที่ 4.7 Natural Tragedy 05

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดจากเส้นส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมาในภาพจะเป็นเส้นแนวนอน (Horizontal Line) ทำให้ดูไม่เกิดจุดตัดขัดกันขึ้นมาภายในภาพจนเด่นไปกว่าจุดอื่น

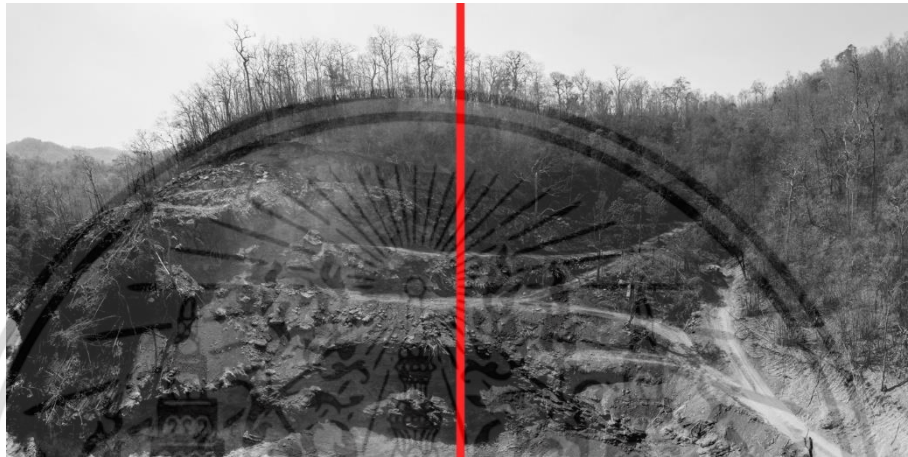
4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายภายในภาพเกิดจากรายละเอียดต่างๆ ที่หากพินิจดูอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นถึงสิ่งต่างๆ อยู่มากมายรวมถึงแสงและเงาภายในภาพที่มีความเปรียบต่าง (Contrast) สูงทำให้ภาพดูมีมิติที่มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

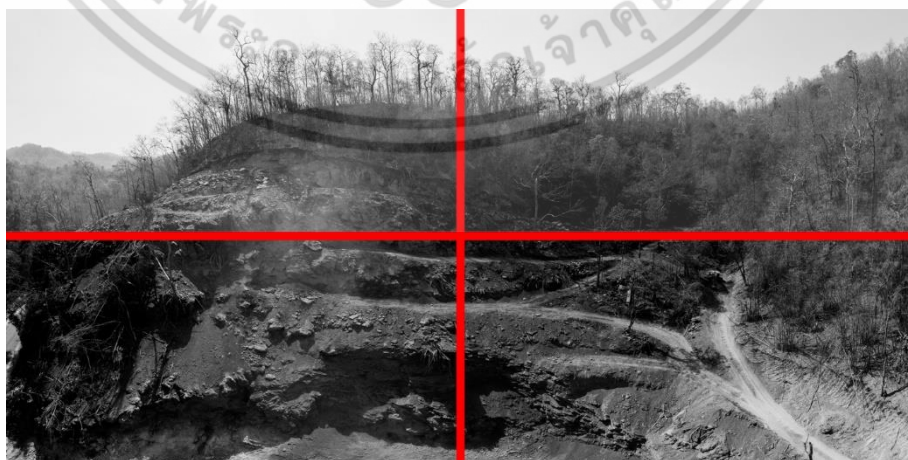
ความสมดุลภายในภาพเกิดจากการที่ข้าพเจ้าเลือกมุมมองในการถ่ายมาที่พยายามสร้างภาพทุกภาพให้กลายเป็นรูปด้านทำให้เกิดความสมดุลโดยไม่มีด้านใดมีน้ำหนักไปมากกว่าอีกด้านหนึ่งอีกทั้งโทนของแสงและเงาในภาพกระจายตัวอยู่อย่างทั่วถึง มีขาวจัดและดำจัดกระจายตัวอยู่ไปทั่ว

ภาพที่ 4.8 Natural Tragedy 05 แสดงความสมดุล

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเกิดจากขนาดของรูปทรงต่างๆ ที่มีการเน้นใหญ่ เล็ก เพื่อสร้างสรรค้ให้ภาพเกิดมิติขึ้นและจากการที่เป็นภาพถ่ายทางอากาศซึ่งทำให้วัตถุดูมีขนาดเล็กลงไปกว่าความเป็นจริงจึงทำให้เกิดความแปลกตามากยิ่งขึ้นไป

ภาพที่ 4.9 Natural Tragedy 05 แสดงถึงสัดส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกทั้งการมีความแตกต่างของในแต่ละวัตถุอย่างเช่นต้นไม้ใบไม้ที่ทำให้ดูมีความเคลื่อนไหวหรือแนวพาและก้อนหินที่กลับดูสงบนิ่งก็สร้างความเปรียบเทียบต่างระหว่างกันจนเกิดความน่าสนใจในตัวเอง

4.3.5 การเน้น (Dominance)

ในข้อนี้ข้าพเจ้ากลับใช้ความคิดที่สวนทางกับหลัก 7 ประการเพราะภาพของข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าไม่ต้องการให้เกิดการเน้นความสำคัญหรือจุดเด่นไปในจุดใดๆ จุดหนึ่งในภาพแต่ต้องการให้ความสำคัญของรายละเอียดทั้งภาพเท่าๆ กันแต่กลับกันเมื่อมองในระยะห่างจากภาพออกไปเห็นทั้งภาพกลับกลายเป็นเห็นทั้งหมดเป็นกลุ่มก้อนเพียงกลุ่มเดียว

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้นั้นข้าพเจ้าตั้งใจให้เกิดขึ้นมาจากการเคลื่อนที่ของเส้นเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งเส้นที่ถูกกล่าวถึงนี้คือเส้นแนวนอนต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในภาพ ไม่ว่าจะเป็นเส้นขอบฟ้า เส้นของถนน หรือแนวหินต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นเส้นตรงบ้าง โค้งไปโค้งมาบ้าง หรือทะแยงไปมาบ้าง ในแต่ละเส้นก็จะให้อารมณ์ของตัวเองแต่เมื่อเส้นที่เกิดขึ้นในภาพส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นเส้นแนวนอนทำให้การรับชมภาพเหมือนมีเส้นนำสายตาในการอ่านภาพทำให้เกิดความสบายตาในการค่อยๆ ดูไปในรายละเอียดของภาพและดูได้อย่างไม่น่าเบื่อเพราะตัวเส้นนั้นทำหน้าที่ในการพาสายตาให้ไปต่อเรื่อยๆ

ภาพที่ 4.10 Natural Tragedy 05 แสดงถึงความเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.7 ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนในตัวของมันเองอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแบ่งองค์ประกอบทุกอย่างด้วยเส้นแนวนอน หรือไม่ว่าจะเป็นความสลับซับซ้อนของแนวทิวหน้าผา หรือแม้แต่จะเป็นการใช้การกระจายตัวของแสงและเงาของแสงอาทิตย์ที่กระจายทั้งความเข้มของเงาและความสว่างของแสงไปทั่วทั้งภาพ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ทำให้เกิดความกลมกลืนภายในภาพ

4.4 สรุปผลการวิเคราะห์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “โศกนาฏกรรมธรรมชาติ” ของข้าพเจ้านั้นเป็นการรวมวิธีการถ่ายภาพที่มีมุมมองแบบศิลปะยุคเก่ากับแนวความคิดร่วมสมัยเข้าด้วยกัน กล่าวคือใช้สัญลักษณ์แบบศิลปะการถ่ายภาพยุคแรกให้ความสำคัญกับความงาม โทนสีน้ำหนักของภาพขาวดำโดยไม่ได้คำนึงถึงเนื้อหาที่เกิดขึ้นภายในภาพมากนักแต่ผลงานของข้าพเจ้าจะผสมกลมกลืนไปกับแนวความคิดร่วมสมัยทั้งตัวเนื้อหาที่แทรกสอดอยู่ในภาพอีกทั้งยังใช้เทคนิคเทคโนโลยีสมัยใหม่หลายอย่างในการสร้างสรรค์

ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มุ่งเน้นไปที่การนำเสนอพื้นที่ที่ถูกกรุกรานและเสื่อมสภาพไป เพราะมนุษย์ ฉะนั้นการเข้าถึงพื้นที่ให้ได้จึงเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรก ต้องมีการเลือกสรรอย่างมาก เพื่อให้ได้พื้นที่ที่ตอบในแนวความคิดของข้าพเจ้าอีกทั้งยังมีความงามทางทัศนียภาพ ซึ่งในการถ่ายภาพทางอากาศและเทคนิคการต่อภาพส่วนตัวของข้าพเจ้าที่ทำให้มองภาพสุดท้ายออกเพียงบางส่วนแต่ต้องอาศัยจินตนาการในการคิดถึงตั้งแต่ตอนถ่ายมาว่าภาพที่ได้จะออกมาประมาณไหน นั้นเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร หลายๆ ครั้งพื้นที่เหล่านั้นไม่ได้ออกมาเป็นดังที่ข้าพเจ้าต้องการ เพราะฉะนั้นการเข้าถึงพื้นที่ในเชิงปริมาณเพื่อนำมาเลือกสรรจึงเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อได้พื้นที่ทั้งหมดแล้วก็เป็นที่ของข้าพเจ้าที่จะกำหนดมุมมองที่จะตอบแนวความคิดของข้าพเจ้าให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความรุนแรงที่มนุษย์กระทำต่อธรรมชาติ โดยไม่ได้สนใจว่าในอนาคตสภาพแวดล้อมเหล่านั้นจะต้องใช้เวลาฟื้นฟูไปอีกนานเท่าไร กระทำไปโดยคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา หากแต่จริงๆ แล้วนั้นมันอาจจะกลับกลายเป็นโศกนาฏกรรมในยุคสมัยของเราก็เป็นไปได้ โดยทั้งหมดนั้นข้าพเจ้าต้องให้ผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกถึงความจริงโดยไม่บิดเบือนในผลงานทุกๆ ชิ้น ซึ่งเป็นแนวคิดรวบยอดของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ โดยผลงานชุดนี้จะเป็นต้นทางในการทำงานของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “โศกนาฏกรรมธรรมชาติ” เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติที่ก่อร่างสร้างตัวมาตั้งแต่อดีตกาลเป็นเวลายาวนานแต่กลับมากถูกทำลายลงด้วยน้ำมือของมนุษย์ด้วยเวลาเพียงไม่กี่ปี ด้วยเหตุผลเดียวคือความต้องการที่ไม่รู้จักพอ ความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์ที่ต้องการนำทรัพยากรธรรมชาติมาป้อนเข้าสู่ระบบทุนนิยม เพื่อสร้างสิ่งของตัวเองต้องการนั้น ไม่เคยมีจุดจบ ถึงแม้ว่าในบางมุมก็อาจจะเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ดำเนินต่อไปอย่างดียิ่งขึ้นแต่หากเรามองในมุมที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านั้น การที่มนุษย์ทำลายไปมากเกินกว่าที่ทุกๆ อย่างจะฟื้นคืนได้ทันวันหนึ่งสิ่งเหล่านั้นก็จะหมดลงไป

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านั้นจึงได้สั่งสมเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าได้นำความรู้สึกที่มีมาทำการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นเป็นภาพถ่ายเกี่ยวกับการรุกรานของมนุษย์ต่อธรรมชาติและค่อยๆ วิเคราะห์หากลั่นกรองสร้างสรรค์จนออกมาเป็นวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ โดยไม่บิดเบือนสิ่งที่เกิดขึ้นกับสภาพพื้นที่ในแต่ละสถานที่ ที่เลือกที่จะให้พื้นที่เหล่านั้นถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามกาลเวลาของพื้นที่เหล่านั้นด้วยตัวเอง โดยตัวข้าพเจ้ามีหน้าที่เพียงแค่หยิบยกมุมมองที่จะใช้มองพื้นที่เหล่านั้นให้เกิดผลที่จะถ่ายทอดออกมาแต่เพียงเท่านั้น

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้เกิดจากการได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ประกอบกับการสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคภาพถ่ายทางอากาศ การต่อภาพและการสร้างโทนภาพขาวดำเพื่อที่จะทำให้เมื่อได้รับชมภาพถ่ายของข้าพเจ้าแล้วผู้รับชมจะได้สัมผัสถึงบรรยากาศที่ตัวข้าพเจ้า ผลงานของข้าพเจ้าและพื้นที่เหล่านั้นต้องการจะสื่อสารออกมาได้ตามสิ่งที่ต้องการ

ซึ่งในปัจจุบันแม้การเตือนถึงภัยของการรุกรานธรรมชาติอยู่เป็นของใกล้ตัวแต่ทุกๆ คนกลับเลือกที่จะไม่สนใจมันและลืมสิ่งเหล่านั้นไปเหมือนกับเป็นเรื่องธรรมดาและหากจะเป็นแบบนี้ต่อไปก็ไม่อาจจะย้อนมาแก้ไขข้าพเจ้าจึงหวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะทำให้ผู้ที่ได้รับชมผลงานของข้าพเจ้าหรือผู้รับสารจากผลงานได้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติ ไม่มากก็น้อย

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.1 **Natural Tragedy 01**
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2 Natural Tragedy 02
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.3 Natural Tragedy 03
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4 Natural Tragedy 04
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.5 Natural Tragedy 05
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.6 Natural Tragedy 06
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 100 x 200 เซนติเมตร
 ปี พ.ศ. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

สุชาติ เถาทอง. **หลักการทัศนศิลป์**, พิมพ์ครั้งที่ 2 : บริษัทวิทยพัฒน์จำกัด, 2538

คึกฤทธิ์ ปราโมช. **หม่อมราชวงศ์และคณะ. ทุณนิยม สังคมนิยม ประชาธิปไตย** : สยามรัฐ, 2552

อภิชัย พันธเสน. **ทำอย่างไรจึงจะได้ป่าและพื้นที่สีเขียวคืนมา**

: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542

สมพร รอดบุญ. **สุนทรียศาสตร์ศึกษา** : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552

ชลุด นุ่มเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ** : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์จำกัด, 2539

ประวัติของ Ansel Adams : <http://photoartcmu.com/sites/default/files/%20222.pdf>

Andreas Gursky : https://en.wikipedia.org/wiki/Andreas_Gursky

<https://www.artsy.net/artist/andreas-gursky>

<https://petapixel.com/2015/05/23/20-first-photos-from-the-history-of-photography/>

<http://petmaya.com/22-first-photos-in-history>

<http://anseladams.com/ansel-adams-national-parks/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายณัฐพงษ์ วัจนะภูมิ
เกิด	27 สิงหาคม พ.ศ. 2535
ที่อยู่	เลขที่ 808/365 ซอยนวมินทร์ 143 ถนนนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม แขวงคลองกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10230
E-Mail	nattapong.vad@gmail.com
ประวัติการศึกษา	2557 ศิลปบัณฑิต สาขาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2560 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้